

Preoți care au îmbrățișat Islamul

[Romana – Romanian – روماني]

Traducere: EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC) & Ana Maria

Revizuit de: Mioara Ghinia

2013 - 1434

IslamHouse.com

القساوسة الذين أسلموا

« باللغة الرومانية »

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية & أنا ماريا

مراجعة: ميوارا غينيا & كورنليو غينيا

2013 - 1434

IslamHouse.com

Preoti care au îmbrățișat Islamul

Cuprins

- 1- *Capelanul.Yusuf.Estes, fost om de afaceri si preot creștin (SUA)*
- 2- *Dr. Gary Miller (Abdul-Ahad Omar) matematician și misionar creștin (Canada - SUA)*
- 3 *Rev. David Benjamin Keldani (Abdu 'l-Ahad Dáwúd) (Iran).*
- 4- *Aman Hobohm Diplomat, misionar și asistent social. (Germania)*
- 5- *Sora Khadijah "Sue" Watson, fostă pastor, misionară, profesoară. Diplomă de master în "Divinitatea". (SUA)*
- 6- *Raphael Narbaez fost Martor a lui Iehova (SUA)*
- 7- *Ibrahim Khalil Ahmed (Ibrahim Khalil Philobus) Preot misionar egiptean copt*
- 8- *Dr. Jerald F. Dirks (Abu Yahya), fost pastor (decan) al Bisericii metodiste unite. Diploma de Master în Teologie de la Universitatea Harvard si Doctorat in Psihologie la Universitatea din Denver. (SUA)*
- 9- *Martin John Mwaipopo Fost Arhiepiscop Luteran (Tanzania).*
- 10- *George Anthony, fost preot Catholic. (Sri Lanka)*
- 11-*Arhiepiscopul Viacheslav.Polosin. (Rusia)*

●12- *Abdullah M. al-Faruque înainte Kenneth L. Jenkins ,
fost pastor al Bisericii Penticostale. (SUA)*

1- Capelanul Yusuf Estes, Fost Om de afaceri și Preot Creștin (SUA).

Numele meu este acum Yusuf Estes, dar în trecut prietenii îmi spuneau Skip. Am predicat creștinismul și am lucrat în industria muzicii și a divertismentului încă din 1950, pe vremea când eram un copil. Eu și tatăl meu am creat magazine de muzică, programe de radio și televiziune dar și divertisment în aer liber pentru distracție(și profit). Am fost un ministru al muzicii și chiar am folosit un ponei pentru a distra copii, precum "Clovnul Skippy".

Odată, am servit ca delegat la Conferința de Pace a Organizației Națiunilor Unite pentru liderii religioși. Acum sunt pensionar, fost preot musulman pentru Biroul Penitenciarelor, Washington, DC ale Statelor Unite ale Americii și mă alătur frecvent multor musulmani americani, care lucrează cu organizații de tineret ale elevilor musulmani, precum și școli pentru copiii musulmani. Ca atare, călătoresc în întreaga lume pentru a susține cursuri și pentru a face cunoscut mesajul lui Hristos din Coran în

Islam. Susținem dialoguri și grupuri de discuții cu toate credințele religioase și ne bucurăm de posibilitatea de a lucra alături de rabini, miniștri, predicatori și preoți de peste tot. O parte din munca noastră este în zona instituțională, militară, în universități și închisori. Scopul nostru principal este de a comunica mesajul corect al Islamului și de a educa pe ceilalți despre cum sunt într-adevăr musulmanii. Deși Islamul s-a extins acum, fiind legat de creștinism în rândul celor mai mari religii ale lumii, vedem mulți dintre musulmani care pretind Islamul, că nu înțeleg corect și nici nu reprezintă în mod corespunzător mesajul de "Pace, Supunere și Ascultare de Dumnezeu" [limba arabă = "islam"]

Cum s-a întâmplat: Acest lucru poate părea destul de ciudat, în timp ce noi, probabil, împărtășim câteva perspective și concepte diferite despre Dumnezeu, Isus, profeți, păcat și mântuire. Dar vezi tu, la un moment dat am fost în aceeași situație în care sunt mulți oameni astăzi. Serios, am fost. Dă-mi voie să explic.

M-am născut într-o familie creștină foarte influentă în Midwest. Familia noastră și strămoșii lor nu numai că au construit biserici și școli în acest ținut, ei au fost de fapt primii care s-au stabilit aici. În timpul gimnaziului ne-am mutat în Houston, Texas, în 1949 (eu sunt bătrân). Freventam biserica în mod regulat iar la vârsta de 12 ani, am fost botezat în Pasadena, Texas. Ca adolescent, am dorit să

vizitez și alte biserici pentru a afla mai multe dintre învățăturile și credințele lor. Baptiști, metodiști, episcopali, mișcări carismatice, Nazariene, Biserica lui Hristos, Biserica lui Dumnezeu, Biserica lui Dumnezeu în Hristos, Evanghelia Intregă, Agape, Biserica catolică, presbiteriană și multe altele. Am dezvoltat o sete pentru "Evanghelia", sau cum se spune, "Vestea Bună." Cercetarea mea religioasă nu s-a oprit la creștinism. Nu, deloc. Hinduismul, iudaismul, budismul, metafizica, credințele native americane au fost toate, o parte din studiile mele. Singura credință la care nu am privit în mod serios a fost "Islamul". De ce? Bună întrebare.

Am devenit foarte interesat de diverse genuri de muzică, în special de cea evanghelică și clasică. Familia mea fiind atât religioasă cât și atrasă de muzică, a urmat ca eu să încep studiul în ambele domenii. Toate acestea au făcut să obțin funcția de pastor al muzicii în multe biserici la care am fost afiliat de-a lungul anilor. Am început să predau instrumentele cu tastatură în 1960 iar în 1963 dețineam propriul meu studiou în Laurel, Maryland, numit "Studioul muzical Estes."

Proiecte de afaceri în Texas, Oklahoma și Florida

De-a lungul a 30 de ani, eu și tatăl meu am lucrat împreună la mai multe proiecte de afaceri. Am avut programe de divertisment, spectacole și atracții. Am deschis magazine de pian și orgă din Texas și Oklahoma până în Florida. Am câștigat milioane de dolari în toți acei ani dar nu

găsisem încă pacea sufletească care poate să vină doar prin cunoașterea adevărului și găsierea adevăratei căi salvatoare. Sunt convins că v-ați întreat : " De ce m-a creat Dumnezeu? " sau "Care este planul lui Dumnezeu cu mine?" sau "Cine este de fapt, Dumnezeu?" "De ce credem in păcatul originar ?" și "De ce trebuie forțați fii lui Adam să-i accepte "păcatele" acestuia și să fie pedepsiți pentru totdeauna " ? Dar daca ai fi pus cuiva aceste întrebări, ți-ar fi răspuns probabil că trebuie să crezi fără să întrebi, sau că e un mister care nu trebuie chestionat : "Doar ai credință, frate."

Conceptul de trinitate

Este destul de ciudat dar cuvântul trinitate nu există în Biblie. Aceasta a fost o îngrijorare a învățaților religioși la 200 de ani după ce Isus a fost înălțat la cer de către Dumnezeu Atotputernicul. I-am rugat pe predicatorii sau miniștrii religioși să-mi dea un fel de idee despre cum "unul" ar putea deveni "trei" sau cum Dumnezeu însuși, care poate face orice voiește , nu poate ierta însă păcatele oamenilor, ci mai degrabă a trebuit să devină om, coboară pe pământ, să fie om și apoi preia păcatele tuturor oamenilor; având în vedere faptul că El este încă Dumnezeu în tregului univers și face totul după cum voiește să facă, atât în afara universului cât și în afara lui. Ei nu păreau să fie în măsură de a veni cu altceva decât opinii sau cu analogii ciudate.

Tatăl - Hirotonit pastor non-denominațional

Tatăl meu a fost foarte activ în sprijinirea muncii bisericii, în special a programelor școlare bisericești. El a devenit pastor și a fost hirotonit în 1970. El și soția lui (mama mea vitregă) cunoșteau mulți dintre evangheliștii și predicatori de televiziune și chiar l-au vizitat pe Oral Roberts și ajutat în construirea clădirii "Turnul Rugăciunii " în Tulsa. Ei au fost de asemenea, susținători înfocați ai lui Jimmy Swaggart, Jim și Tammy Bakker Fae, Jerry Fallwell, John Haggi și Pat Robertson.

Am cunoscut un bărbat din Egipt

La începutul anului 1991, tatăl meu a început să facă afaceri cu un bărbat din Egipt și mi-a spus că vrea ca eu să-l cunosc. Această idee mi s-a părut interesantă când m-am gândit că îmi va da un aer internațional. Știti, piramidele, sfinxul, Râul Nil.

Bărbatul era musulman : Teroriști; Răpitori; Bombardieri.-și cine știe cât mai multe altele?

Apoi tatăl meu mi-a spus că acest bărbat era musulman. La început am urât ideea întâlnirii unui "infidel, terorist, răpitor, bombardier și necredincios.".Orice om normal ar fi fost dezgustat de o asemenea idee. Nu mi-a venit să cred. Un musulman! Nici într-un caz. I-am amintit

tatălui meu de lucrurile diverse pe care le-am auzit despre acești oameni.

Minciuni despre Islam și musulmani - Ne spuneau că musulmanii:

- *Nu cred în Dumnezeu.*
- *Venerează o piatra neagră din deșert.*
- *Sărută pământul de 5 ori pe zi.*

Nici într-un caz! Nu am vrut să-l mai cunosc !

Nu am vrut să-l mai cunosc pe acest bărbat musulman. Nici într-un caz! Tatăl meu a insistat să-l întâlnesc și m-a asigurat că este un om foarte de treabă. Acest lucru a fost prea mult pentru mine. Mai ales că evangheliștii care obișnuiau să călătorească în jurul lumii, cu toții urau musulmanii și Islamul foarte mult. Ba chiar, spuneau lucruri neadevărate pentru a face oamenii să le fie frică de Islam. Atunci de ce aș dori eu să am ceva de-a face cu astfel de oameni ?

Idea : "Convertește-l la Creștinism"

Apoi mi-a venit o idee, "Am putea să-l facem creștin pe acel om" . Așa că, am cedat și am fost de acord să-l întâlnesc. Dar după condițiile mele.

L-am întâlnit cu o Biblie, cruce și o apcă pe care scria "Isus este Domnul!". Am fost de acord să-l întâlnesc într-o duminică după predică, după ce cu toții ne-am rugat și ne simțeam în bună rânduială cu Domnul. Am ținut Biblia sub braț ca de obicei. Mi-am pus la gât cea mai strălucitoare cruce și pe cap șapca pe care scria "Isus este Domnul". Soția și cele două fiice mi s-au alăturat și am fost gata pentru prima noastră întâlnire cu musulmanul.

Unde este? Când am intrat în magazin și l-am întrebat pe tatăl meu unde este musulmanul, el mi-a arătat și a spus: "E chiar acolo".

Eram confuz. Acela nu putea fi un musulman. În nici un caz.

Barbă și turban ? Caut un bărbat mare îmbracat într-un halat larg, cu un turban mare pe cap, cu barba până la jumătatea cămașii și sprâncene pe toată fruntea, cu o sabie sau o bombă sub haină.

Fără Turban - Fără Barbă - [Fără păr!]

Acest om nu avea barbă. De fapt, el nici măcar nu avea un fir de păr pe tot capul. Era aproape chel. Cel mai surprinzător lucru, el era foarte plăcut, m-a primit cu o strângere de mână calduroasă. Acest lucru nu părea să aibă nici un sens. Am crezut că sunt teroriști și bombardieri.. Despre ce este vorba? Are nevoie de Isus - Nu contează. Mă

apuc imediat de treabă cu acest tip. El trebuie salvat în Numele lui Isus iar eu si Domnul vom face asta.

Prezentarea și interogatoriul:

După o scurtă prezentare, l-am întrebat :."Crezi în *Dumnezeu?*

El a spus: "**Da.**"(Bun)

Apoi l-am întrebat:."Crezi în *Adam și Eva?*"

El a spus: "**Da**"(Foarte bine!).

I-am spus: "**Dar Avram?**".."**Crezi în el și în faptul că și-a sacrificat fiul pentru Dumnezeu?**"

El a răspuns:"**Da**"(Și mai bine!).

Apoi am întrebat."**Dar Moise?**"."**Cele 10 porunci ?**"."**Despărțirea în două a Mării Roșii ?**".

"**Da.**" (Din ce in ce mai bine!)

Apoi:."**Și cum rămâne cu ceilalți Profeti, David, Solomon și Ioan Botezătorul?**

El a răspuns:."**Da.**"(Foarte bine !)

L-am întrebat: "**Crezi în Biblie?**"

Din nou el a răspuns: "**Da**" - (OK!) .

Acum, a venit momentul pentru întrebarea cea mare:

“Crezi în Isus?.A fost el Mesia lui Dumnezeu ?”

Din nou el a răspuns: **“Da “(Fantastic!)**

Ei bine acum - "Va fi mai ușor decât am crezut."Bărbatul era gata să fie botezat doar că nu-și dădea seama. Iar eu eram cel care trebuia să o facă.

Șocanta descoperire- Musulmanii cred în Biblie?

Într-o zi, în primăvara anului 1991, am aflat că musulmanii cred în Biblie. Am fost șocat. Cum e posibil așa ceva? Dar asta nu e tot, ei cred în Isus ca:

- * Un mesager adevărat al lui Dumnezeu;
- * Profet al lui Dumnezeu;
- * Naștere miraculoasă, fără intervenție umană;
- * El a fost "Hristos" sau Mesia cum a prezis în Biblie;
- * El este cu Dumnezeu acum ;
- * El se va mai întoarce în Zilele de Apoi pentru a ghida credincioșii împotriva " Anticristului."

După "cucerirea sufletelor întru Domnul pentru Iisus" de zi cu zi, aceasta ar fi fost o mare realizare pentru mine, să prind un musulman și să-l convertesc la creștinism.

L-am întrebat dacă îi place ceaiul și mi-a răspuns că da. Așa că am plecat spre o cafenea în mall să ne așezăm și să vorbim despre subiectul meu favorit: Credința. Am petrecut ore în șir în acea cafenea vorbind (eu am vorbit cel mai mult) ajungând la concluzia că omul era de treabă, liniștit și chiar un pic timid. A ascultat cu atenție fiecare cuvânt pe care i l-am spus și nu m-a întrerupt nici măcar o dată. Mi-a plăcut acest bărbat și am considerat că are potențial mare pentru a deveni un bun creștin.- Puțin aveam habar de cursul evenimentelor ce aveau să se desfășoare în fața ochilor mei.

Mai întâi am hotărât cu tatăl meu că trebuie să facem afaceri cu acest bărbat și chiar am încurajat ideia de a-l lua cu mine în călătoriile mele de afaceri în nordul Texasului. Vom călători împreună în fiecare zi și vom discuta probleme legate de credințele diferite pe care le au oamenii. Iar în timpul lungului drum, aș putea, desigur, să intervin cu unele dintre programele mele preferate de cult și adorare de la radio pentru a transmite mai ușor mesajul acestui individ neajutorat. Am vorbit despre conceptul de Dumnezeu, despre sensul vieții, scopul creației; despre profeți și misiunea acestora și modul în care Dumnezeu își

descoperă voia Lui omenirii. Am împărtășit, de asemenea, o mulțime de experiențe și idei personale.

Într-o zi am aflat că prietenul meu Mohamed avea de gând să se mute din casa din care a locuit cu un prieten comun și să locuiască la moschee un timp. M-am dus la tata și l-am întrebat dacă l-am putea invita pe Mohamed să locuiască cu noi în casa noastră mare de la țară. La urma urmei, am putea împărți o parte din muncă și unele cheltuieli iar el ar fi mereu gata pentru a-l lua cu mine în călătorii.. Tatăl meu a fost de acord și Mohamed s-a mutat.

Desigur, încă îmi voi face timp pentru a-mi vizita colegii mei predicatori și evangheliști în jurul statului Texas. Unul dintre ei locuia în Texas - la frontiera cu Mexicul iar celălalt trăia în apropierea frontierei cu Oklahoma. Unui predicator îi plăcea mult o cruce de lemn imensă , care era mai mare decât o mașină. El ar purta această cruce peste umăr trăgând partea de jos pe drum sau autostradă cele două fascicule în formă de cruce. Oamenii ar fi oprit mașinile lor să vină la el să-l întrebe ce se întâmplă iar el le-ar da broșuri și pliante privind creștinismul.

Într-o zi prietenul cu crucea a avut un atac de cord și a trebuit să meargă la Spitalul Veteranilor, unde a rămas pentru o perioadă destul de lungă. Obişnuiam să-l vizitez la spital de mai multe ori pe săptămână. L-am luat cu mine și pe Mohamed cu speranța că am putea discuta cu toții subiecte legate de religii. Prietenul meu nu a fost foarte

impresionat și a fost evident că el nu vroia să știe nimic despre Islam. Apoi într-o zi, un bărbat cu care împărțea camera prietenul meu a venit deplasându-se într-un scaun cu rotile. M-am dus la el și l-am întrebat cum îl cheamă iar el mi-a spus că nu contează. Când l-am întrebat de unde este, mi-a spus că e de pe planeta Jupiter. M-am gândit la ce mi-a răspuns el și am început să mă întreb dacă eram în secția de cardiologie sau într-un ospiciu.

Știam că omul era singur și deprimat și avea nevoie de cineva în viața lui. De aceea, am început să-i vorbesc despre Domnul. I-am citit din cartea lui Iona din Vechiul Testament. Ideea era că nu putem fugi de problemele noastre, deoarece noi știm întotdeauna ce am făcut. Mai mult, Dumnezeu, știe întotdeauna de asemenea, ceea ce noi am făcut.

Preotul catolic

După ce i-am împărtășit povestea acestui om, s-a uitat la mine și și-a cerut scuze. Mi-a spus că regretă comportamentul său nepolitic și că a întâmpinat câteva probleme serioase recent. Apoi, el a dorit să mi se confeseze. I-am spus că nu sunt preot catolic și nu mă ocup de confesiuni. El mi-a răspuns că știa asta. De fapt, el a spus: "Sunt preot catolic."

Am fost șocat. I-am predicat creștinismul unui preot catolic. Ce se întâmplă aici?

Preot în America Latină

Preotul a început să-mi spună povestea sa. A fost misionar pentru biserică timp de 12 ani în sudul și centrul Americii și în Mexic, ba chiar și în "bucătăria iadului" din New York. La externarea din spital a avut nevoie de un loc unde să se recupereze. În loc să-l las să meargă la o familie catolică, i-am spus tatălui meu că ar trebui să îl invităm să locuiască cu familiile noastre și Mohamed. Cu toții au fost de acord iar preotul s-a mutat imediat la noi.

Preoții trebuie să studieze Islamul? - DA !

În timpul drumului spre casa, i-am vorbit preotului despre câteva concepte ale credinței islamice și spre surprinderea mea el mi-a dat dreptate, ba chiar a și împărtășit mai multe cu mine. Am rămas șocat când mi-a spus că preoții catolici studiază Islamul, iar unii chiar dețin diplome pe acest subiect. Această lucruri m-a luminat. Dar multe aveau să se mai petreacă.

Versiuni diferite ale Bibliei

După instalare, am început să ne adunăm în fiecare seară după cină, la masa din bucătărie pentru a discuta despre religie. Tatăl meu a adus versiunea King James a Bibliei, eu am adus Ediția standard revizuită a Bibliei, soția mea avea o altă versiune a bibliei. Preotul desigur, avea Biblia catolică, care deține 7 cărți în plus față de Biblia

protestantă. Asa că, am început să petrecem mai mult timp discutând care Biblie este cea corectă sau mai corectă, în loc să încercăm să îl convingem pe Mohamed să devină creștin.

Coranul are doar o singură versiune- în limba arabă-

La un moment dat l-am întrebat câte versiuni ale Coranului au existat în cei 1400 de ani. El mi-a spus că dintotdeauna a fost un singur Coran. Iar acesta niciodată nu a fost schimbat. Mi-a dat de înțeles că sute de mii de oameni au memorat Coranul în întregime și au fost apoi împrăștiați în mai multe țări. Secole de la revelarea Coranului, milioane de oameni l-au memorat în întregime și i-au învățat și pe alții, care l-au memorat și ei la rândul lor, pagină cu pagină, literă cu literă, fără greșeli. Astăzi există peste 9 milioane de musulmani care au memorat întregul Coran. Nu mi s-a părut posibil. Până la urma, limbile originale ale Bibliei erau toate limbi moarte de secole iar documentele originale au fost pierdute de sute și mii de ani. Așadar, cum să fi fost atât de ușor să păstrezi și să reciti o carte cap coadă ?

În fine, într-o zi preotul i-a cerut lui Mohamed permisiunea să îl însoțească la moschee pentru a vedea cum este acolo. S-au întors discutând despre această experiență și am ars de nerăbdare să-l întreb cum a fost și ce fel de ceremonii au avut loc. El mi-a spus că nu s-a făcut mai nimic. Doar au mers, s-au rugat și au plecat. Am întrebat: au plecat ? Fara nici un fel de discurs sau cântare? Mi-a confirmat că așa s-a întâmplat.

Preotul intră în Islam!

După câteva zile preotul catolic l-a întrebat pe Mohamed dacă îl poate însoți din nou la moschea unde au mai fost. Dar de data aceasta a fost diferit. S-au întors după mult timp. Se întunecase și începusem să ne facem griji că s-a întâmplat ceva cu ei. Într-un sfârșit ei s-au întors iar când au pășit pe ușă l-am recunoscut imediat pe Mohamed, dar cine era lângă el? Cineva îmbrăcat cu un halat alb și o chipie albă pe cap. Stai puțin. Era preotul. I-am spus: Pete?- ai devenit musulman? Ce a urmat?

Preoții se convertesc la Islam!

Mi-a spus că s-a convertit la Islam în acea zi.
PREOTUL A DEVENIT MUSULMAN !! Ce urmează?
(Veți vedea).

Soția mea își anunță Islamul !

Am urcat să meditez puțin la cele întâmplate și am vrut să vorbesc cu soția mea despre acest subiect. Mi-a spus că vrea să se convertească la Islam, fiind convinsă că este adevărul.

Am rămas șocat. Am coborât și l-am trezit pe Mohamed să vină cu mine afară pentru a discuta. Ne-am plimbat și am vorbit toată noaptea.

Adevărul a ieșit la iveală !

Când a venit vremea ca el să se roage Fajr (rugăciunea de dimineață a musulmanilor), am știut că adevărul a ieșit la iveală în cele din urmă, iar acum era rândul meu . M-am dus în spatele casei tatălui meu, unde am găsit o bucată de placaj veche într-o consolă. Acolo mi-am pus capul jos, pe pământ, îndreptându-mi privirea în direcția în care musulmanii se roage de cinci ori pe zi.

Călăuzește-mă, Doamne !Călăuzește-mă !

Acum în acea poziție, cu corpul sprijinit pe placă și capul pe pământ, am implorat : "O, Doamne dacă ești acolo !Călăuzește-mă! Călăuzește-mă!

Apoi, după un timp am ridicat capul observând ceva. Nu, nu am văzut păsări sau îngeri care vin dinspre cer, nici nu am auzit voci sau muzică, și nici nu am văzut lumini strălucitoare și blițuri. Am observat însă o schimbare în mine. Am realizat mai mult ca oricând înainte, că era timpul să opresc orice minciună și orice lucru meschin. Era momentul să devin un om cinstit și drept. Știam acum ce aveam de făcut.

Am urcat și mi-am făcut un duș cu ideea clară că spălam persoana păcătoasă ce am devenit de-a lungul anilor. Și am pășit acum într-o viață nouă, proaspătă. O viață bazată pe adevăr și dovadă.

În jurul orei 11:00 în acea dimineață, în fața a doi martori, un fost preot, cunoscut anterior ca Tatăl Petru Iacov, și Mohamed Abdel Rahman mi-am anunțat "shahadah" (mărturia deschisă a Unicității lui Dumnezeu și profeția lui Muhammad, pacea fie asupra lui).

"Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Muhammad este mesagerul și robul Său."

Câteva minute mai târziu, soția mea ni s-a alăturat și a mărturisit același lucru. Doar că ea a făcut-o în fața a 3 martori. (eu am fost al treilea martor)

Tatăl meu a fost puțin rezervat în acest subiect, așteptând câteva luni până a spus shahadah. Însă într-un final tatăl meu s-a convertit la Islam și a început să se roage alături de mine și de alți musulmani la moschea locală.

Am luat copii de la școala creștină și i-am înscris la școli islamice. Iar acum după 9 ani, ei au memorat o mare parte din Coran și din învățăturile Islamului.

Soția tatălui meu a conștientizat într-un final că Isus nu poate fi fiul lui Dumnezeu, ci un Profet al lui Dumnezeu și nu Dumnezeu însuși. A murit la câteva luni de la această declarație la vârsta de 86 de an. Fie ca Allah să îi accepte declarația de credință, amin.

Acum oprește-te și gândește. O întreagă casă de oameni din medii și grupuri etnice diferite s-au alăturat

între-adevăr să învețe cum să-L cunoască și să se închine Creatorului și Susținătorului Universului. Gândește-te. Un preot catolic, un pastor de muzică și predicator al Evangheliei; un pastor hirotonit și fondator de școli creștine, și copiii, chiar și străbunica - toți trec la Islam!

Numai prin Mila Lui am fost cu toții ghidați pentru a vedea adevărul despre Islam, prin înlăturarea dopurilor din urechile noastre și ochelarilor de cal de pe ochii noștri, fără sigilii peste inimile noastre - El ne-a ghidat acum.

Poveste incredibilă- Familia și prietenii trec la Islam - Datorită unui singur om.

Dacă ar fi să mă opresc aici, trebuie să recunoașteti că aceasta este o poveste incredibilă, nu-i așa ? Până la urmă, trei lideri religioși adepți ai trei secte diferite trec toți odată la o credință diferită și imediat după, restul gospodăriei.

Mai sunt mulți? - Da! Un student al Seminarului Baptist citește Coranul - Acceptă Islamul

Dar nu se termină aici. Mai sunt mulți! În același an, aflat în Grand Prairie, Texas (lângă Dallas) l-am cunoscut pe Joe, un student al seminarului Baptist, care s-a convertit la Islam după ce a citit Coranul în timp ce studia în cadrul COLEGIULUI BAPTIST.

Mai sunt ?Da. Un preot catolic iubește Islamul - Dar are nevoie de locul de muncă!

Mai sunt și alții. Îmi amintesc de cazul unui preot catolic dintr-un oraș universitar care mi-a vorbit despre aspectele pozitive din Islam atât de mult, încât am fost nevoit să-l întreb de ce nu trece la Islam. Mi-a spus "Ce ? Și să-mi pierd locul de muncă?" - Numele său este Părintele John și încă îl rugăm pe Allah să-l călăuzească.

Un alt preot catolic spune shahadah

În următorul an am cunoscut un fost preot catolic care a fost misionar timp de 8 ani în Africa. În timpul stat acolo, el a învățat despre Islam și apoi s-a convertit la Islam. Și-a schimbat numele în Omar și s-a mutat în Dallas, Texas.

Mai sunt și alții ? Din nou -Da! Arhiepiscop ortodox părăsește biserica pentru Islam

Doi ani mai târziu, în timp ce eram în San Antonio, Texas, mi s-a făcut cunoștință cu un fost arhiepiscop al Bisericii Ortodoxe din Rusia din care a studiat Islamul și a renunțat la poziția sa pentru a intra în Islam.

Fiica unui hindus pundit (lider religios) - Acceptă Islamul – Ajută sute să descopere Islamul

Am cunoscut în New York o femeie care vroia să ne facă un CD despre "Ce este Islamul ?" După ce am fost de acord,cu câțiva ani în urmă am aflat că a produs și a distribuit peste 600 de asemenea CD-uri non musulmanilor

din America. Fie ca Allah să o răsplătească și să o păstreze puternică în eforturile sale, amin.

Sute – Mii - Încă mai trec

De la trecerea mea la Islam și practicării meseriei de capelan pentru musulmani în întreaga țară și în întreaga lume, am întâlnit multe persoane care au fost lideri, profesori și învățați în alte religii care au studiat Islamul și apoi s-au convertit. Au trecut la Islam hinduși, evrei, catolici, protestanți, martori ai lui Iehova, ortodocși greci și ruși, creștini copti din Egipt, membri ai bisericilor non-confesionale și chiar oameni de știință care au fost atei.

Formula este mereu aceeași; oamenii caută cu sinceritate adevărul dorind să se elibereze de prejudecățile din mintea lor și să înceapă să ceară lui Dumnezeu călăuzirea Sa în viața lor.

Acum, ați aflat introducerea la povestea convertirii mele la Islam și cum am devenit musulman. Există mai multe informații și poze pe internet despre această poveste. Vă rog să vă faceți timp să vizitați iar apoi să-mi scrieți un email și să împărtășim împreună adevărul bazat pe dovezi pentru înțelegerea originilor și țelurilor noastre în această viață cât și în cea de după.

Permiteți-mi să sugerez căutătorilor de adevăr următorii 9 pași pentru purificarea inimii

1-Curăță-ți - mintea, inima și sufletul - înlătura toate confuziile și prejudecățile.

2-Mulțumește-I lui Dumnezeu- pentru tot ce ai - în orice moment, în orice an.

3-Citește- o traducere bună a glorioșului Coran într-o limbă pe care o înțelegi cel mai bine

(<http://www.islamhouse.com>)

4-Reflectează- asupra înțelesurilor și ia în considerare darurile de la Domnul tău.

5-Caută - iertare de la Dumnezeu și învață să-i ierți pe alții.

6-Cere- în inima ta călăuzire de Sus.

7-Deschideți - inima și mintea.

8-Continuă - să faci asta pentru câteva luni. Și fii constant.

9-Evită - otrăvirea cu rău în timp ce inima ta este deschisă "renașterii sufletului tău."

Ține minte -Curăță -Mulțumește – Citește- Reflectă -

Apoi "Caută și vei găsi. Cere și ți se va da. Bate în ușă și ți se va deschide. "

Apoi continuă și evită

Restul este între tine și Atotputernicul Domn al Universului. Dacă îl iubești cu adevărat, atunci El știe deja asta și va acționa cu fiecare dintre noi în funcție de ce se află în inimile noastre.

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRI

Acum, așa cum am promis, aici sunt răspunsurile la întrebările pe care mulți mi le-au adresat în legătură cu alegerea Islamului :

1. "Cum ai putut să întorci spatele, planului perfect de mântuire a lui Isus Hristos pe cruce, pentru păcatele tale?"

Răspuns: Din întrebarea dumneavoastră rezultă că nu ați luat în considerare asemănările și învățăturile din Biblie și Coran.

"ISLAM" înseamnă - "Supune-te și ascultă de Domnul tău cu sinceritate și pace." Oricine încearcă să facă acest lucru, este un "musulman." Dacă cineva crede în Dumnezeu cel Atotputernic ca fiind un singur Dumnezeu și un singur Domn, și vrea să-ți dedice viața lui pentru a-L sluji și a asculta de poruncile Lui, atunci acea persoană va fi în mod sigur "salvată" după mila lui Dumnezeu. Nimeni nu poate lua păcatele altuia iar un vinovat trebuie să fie acuzat pentru ceea ce a făcut. Va fi hotărârea Atotputernicului

Dumnezeu iertarea sau pedepsirea conform Judecării Lui în Ziua de Apoi.

Conform unor rămășițe ale traducerii bibliei, Isus, pacea fie asupra lui, nu a predicat un mesaj de mântuire prin închinarea la el. Acest lucru a fost adăugat mai târziu de către Saul (care mai târziu a devenit Pavel). Găsim afirmații clare care indică că mântuirea va veni numai prin recunoașterea Atotputernicului Dumnezeu ca un singur Dumnezeu și adorându-L pe El cu toată inima, mintea și puterea. Isus, pacea fie asupra lui, a învățat adepții săi să se închine "Dumnezeului Meu și Dumnezeului vostru, Domnului meu și Domnului vostru."

Din nou, în conformitate cu rămășițele traducerii în engleză ale Bibliei, observăm că, cel de pe cruce a strigat ceva blasfemiator, "Eli Eli! Lama sabahtani?" (Ceea ce tradus înseamnă: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul meu! De ce m-ai părăsit?") Aceasta declarație pe cruce indică în mod clar că omul de pe cruce nu este mulțumit cu situația și că nu o consideră corectă ori dreaptă. Prin urmare, am putea concluziona că nu a fost ceva cu care Isus să fie de acord sau să accepte, sau că altcineva a fost pe cruce în locul lui. Oricum analizezi, cel de pe cruce nu a acceptat acest lucru ca pe un plan de mântuire.

Coranul este absolut de acord cu aceste învățături și musulmanii se închină aceluiași Dumnezeu, Domnul lui Isus, Moise, Avraam și Adam, pacea fie asupra lor. Coranul

în multe pasaje, indică, că nimeni nu va fi luat la răspundere pentru păcatele altuia și că nimeni nu va suporta povara altui suflet. Vom fi pe cont propriu în acea Zi. și eu cer lui Allah să aibă milă și iertare pentru toți cei care cred în El, Amin.

Consider că nu am părăsit învățăturile lui Isus Hristos, pacea fie asupra lui. Dimpotrivă, mă simt mult mai aproape de Isus, pacea fie asupra lui, și aștept cu nerăbdare venirea Sa pe pământ, mai mult decât oricând înainte. Acum mă închin aceluiasi Dumnezeu la care Isus se închină și slujesc același Domn pe care el îl slujește, în același fel. Isus s-a rugat Atotputernicului Dumnezeu și a învățat adepții săi să facă același lucru. Eu pur și simplu, fac ceea ce el a poruncit, în funcție de posibilitățile mele și cer Atotputernicul Dumnezeu să-mi accepte faptele.

2. "Consideri că ai fost într-adevăr "mântuit" sau că de fapt, ai fost "renăscut?"

Răspuns: Bapțiștii au o vorbă, "Odată mântuit, pentru totdeauna mântuit." Am întrebat unul dintre ei despre această afirmație și a fost de acord că este adevărată. Apoi am menționat, că la un moment dat am devenit baptist (în anii mei de adolescență), dar acum sunt musulman. Am fost, de asemenea "salvat" și botezat la vârsta de 12 ani. Am acceptat vorbele lui Isus ca fiind calea, lumina și adevărul și că nimeni nu ajunge la Tatăl decât prin el. Am înțeles că trebuie să-l urmez pe Isus și învățăturile sale. De aceea, am

citit Biblia pentru mine si nu am lăsat pe altii sa-mi spună ce să cred despre ceea ce am citit.

Biblia afirmă că Isus s-a rugat pentru mântuirea sa, în grădina Ghetsimani, în acest fel, "Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu." Această rugăciune a fost repetată de către Isus, pacea fie asupra lui, fiind menționată în mai multe Evanghelii. Cu toate acestea, în conformitate cu relatările biblice, paharul nu a fost îndepărtat și rugăciunile sale nu au primit răspuns. Islamul ne învață că rugăciunile sale au fost ascultate iar el nu a trebuit să îndure tratamentul crud și moartea de pe cruce, ci a fost salvat în timp ce încă era în viață și că este, chiar și acum lângă Atotputernicul Dumnezeu și gata să se întoarcă în zilele de Apoi să aducă victoria credincioșilor.

Mai mult, îl găsim pe Isus, pacea fie asupra lui, învățându-și discipolii să se roage astfel, "„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!" Toți musulmanii care i-am întâlnit sunt de acord cu fiecare cuvânt din această rugăciune cu o singură excepție, numirea lui Allah, "Tatăl nostru." Musulmanii cred că este mai bine ca

Atotputernicului Allah să i se spună pe Nume, ceea ce noi considerăm ca fiind sfânt.

3. "Cum a reacționat familia la convertirea ta?"

Răspuns: Acest lucru este întotdeauna dificil de acceptat pentru familie și de obicei, este nevoie de timp. Familia mea nu a fost o excepție. Deși soția și copiii mei au intrat în Islam iar apoi și tatăl meu și-a declarat Islamul, mama mea dar și mulți membri ai familiei au respins convertirea noastră la Islam încă de la început. În cele din urmă, lucrurile au intrat pe un făgaș normal, am ajuns să păstrăm legătura deși ei sunt încă foarte mult implicați în creștinism.

Allah promite să-i testeze pe toți cei care-și declară credința în El, cu multe dificultăți iar familia, este una dintre cele menționate în Coran ca fiind un test. Eu mă rog pentru ei și cer lui Allah să-i călăuzească spre ce e mai bun, atât în această viață cât și în viața viitoare. Dar depinde de Allah dacă El dorește ca ei să fie în supunere față de El (Islamul înseamnă supunere lui Allah), sau nu.

4. "Care a fost părerea congregației bisericesti?"

Răspuns: Nu am avut niciodată propria mea biserică. Am fost un pastor de muzică în Biserica lui Dumnezeu (Anderson, ramură Indiana), în Texas și am predicat pentru oameni de afaceri și în cadrul unor reuniuni mai puțin

formale. Cea mai mare parte dintre cei care mă cunoșteau, nu au avut nici o obiecție, iar unii chiar au trecut la Islam, dar au existat și câțiva care s-au supărat și m-au acuzat că i-am "Întors spatele lui Isus, pacea fie asupra lui." Indiferent de ceea ce am încercat să le spun sau să fac, aceste persoane nu ar fi ascultat și nici nu au vrut să afle ceva despre Islam.

5. "Ați avut parte de multe dificultăți în schimbarea religiei?"

Răspuns: Desigur că oricine vrea să ia în considerare Islamul în aceste vremuri, la fel ca și în timpurile trecute, va trebui să recunoască că vor exista anumite dificultăți și încercări de-a lungul drum. Urmașii lui Isus, pacea fie asupra lui, au fost extrem de criticați, ba chiar și persecutați până la moarte (a se citi ceea ce Pavel a spus că se obișnuia să pățeasca în Biblie; Cartea Faptele Apostolilor). Cei care l-au urmat pe Muhammad, pacea fie asupra lui, au suferit în mâinile propriilor triburi, însă ei au fost hotărâți să continue să se închine lui Dumnezeu Atotputernic Singur, fără parteneri și să se supună voinței Lui.

Cea mai mare problema cu non-musulmanii, este lipsa lor de înțelegere și lipsa de cunoștințe cu privire la ceea ce Islamul este cu adevărat și ce ar trebui să fie cu adevărat musulmanii. Mă rog pentru ei și îl rog pe Allah să-i ierte pe musulmanii care nu arată o imaginea prea bună lumii.

6. "Cine a fost responsabil pentru convertirea ta?"

Răspuns: Ca musulmani credem că acesta poate fi numai Allah, care călăuzește omenirea și oricine va fi ghidat, nu va fi dus în eroare și oricine va merge pe un drum greșit, nimeni nu va fi capabil să-l călăuzească în afară de Allah. Ca atare, aceasta înseamnă că nu cred că cineva poate "converti" pe altcineva cu adevărat.

De asemenea, credem că toți copiii se nasc în starea naturală de supunere față de Atotputernicul Dumnezeu, deci înseamnă că ei sunt musulmani. În cazul în care un copil moare, el sau ea va merge în Rai, deoarece aceștia nu sunt responsabili pentru ceea ce ei nu înțeleg.

7. "Nu te-ai gândit vreodată să redevii creștin?"

Răspuns: "Creștin" indică o slugă a lui Hristos. Când Isus, pacea fie asupra lui, va reveni pe pământ la sfârșitul lumii, toți musulmanii vor fi obligați să-l urmeze. Dar noi nu ne vom numi "creștini" mai mult decât ar face-o el. El niciodată nu s-a autonumit creștin și nici nu i-a numit pe însoțitorii săi "creștini." Biblia ne spune că ei nici măcar nu au fost numiți "creștini" până când Pavel a început să predice mesajul său în Antiohia.

8. "Nu te deranjează că ai lăsat o cale plină de pace, justiție și dragostea pentru o religie a urii, violenței și opresiunii față de femei și de ceilalți?"

Răspuns: Toți proorocii, pacea fie asupra lor, au chemat oameni să se închine lui Dumnezeu Atotputernicul ca unui singur Dumnezeu și un singur Domn. Ca atare, cei care nu au vrut să se supună lui Dumnezeu Atotputernicul, i-ar fi combătut și tratat cu ostilitate, chiar până la moarte, precum Paul a făcut-o în timp ce era încă un fariseu. Profeții, pacea fie asupra lor, au încurajat urmașii lor să trăiască în pace și să trateze oamenii cu justete și cu siguranță că dragoste este cea mai înaltă formă de emoție pe care un om o poate avea pentru o altă ființă umană.

Însă în același timp, credincioșii trebuie să se apere atât ei pe ei înșiși, cât și familiile lor și religia în sine, ca nu cumva necredincioșii să elimine credința de pe pământ. Islamul, precum creștinismul predică un mesaj de pace și toleranță - până la un punct. Dar atunci când acest lucru nu mai este posibil fără a compromite și pierde total modul de viață și credință, atunci nu există o altă alternativă, cu excepția de a se angaja în lupta deschisă împotriva celor care luptă împotriva credincioșilor.

Isus a cerut urmașilor săi să-și vândă haine și să cumpere săbii. El a explicat că nu a venit cu pace, ci mai degrabă cu o sabie. El și tovarășii săi au fost angajați în luptă mortală împotriva inamicilor săi, fariseii, atunci când unuia dintre sclavii preoți i-a fost tăiat urechea cu sabia. Isus le-a spus apoi să lase jos săbiile. Acest lucru este menționat în Biblie. Cuvântul "sabie" apare de peste 200 de ori în Biblie -

deși limba arabă are mai mult de o duzină de cuvinte pentru sabie, nu există o singură prezență a oricare dintre aceste cuvinte în Coran.

Lupta este cerută în Coran, numai în condiții specifice și limitate și nu este nimic mai mult decât ceea ce am numi astăzi "Război împotriva terorismului". Lupta împotriva tuturor actelor de agresiune organizate, opresiune, persecuție și terorism este o obligație pentru toți credincioșii. Dar cu siguranță are limite, femeile, copiii, persoanele în vârstă și orice nevinovați nu sunt uciși sau răniți în timpul acestor ocazii. Tratamentul prizonierilor nu include umilință sau tortură de orice fel. Chiar și inamicii morți trebuie să fie îngropați cu demnitate și respect.

Fie ca Allah să vă călăuzească în călătoria voastră pentru adevăr, Amin□i fie ca El să vă deschidă inima și mintea la realitatea acestei lumi și la scopul acestei vieți, Amin.Pacea fie asupra ta și călăuzirea lui Allah, singurul, Atotputernicul, Dumnezeu Creator și Susținător a tot ceea ce există.

Prietenul tău, Yusuf.Estes

SHEIKYUSUF@AOL.COM Tel: 001-713-354-5224

<http://www.islamtomorrow.com/yusuf.htm>

<http://thetruereligion.org/modules/xfsection>

2- Dr. Gary Miller (Abdul-Ahad Omar) matematician și misionar creștin (Canada - SUA)

Gary Miller (Abdul-Ahad Omar) arată cum putem ajunge la adevărata credință prin stabilirea standardelor de adevăr. El ilustrează o metodă simplă, dar eficientă de aflare a direcției corecte în căutarea noastră pentru adevăr.

G.R. Miller este matematician și teolog. El a fost activ în lucrarea misionară creștină într-un anumit punct al vieții sale, dar foarte curând începe să descopere multe inconsecvențe în Biblie. În 1978, a început să citească Coranul așteptându-se ca acesta să conțină un amestec de adevăr și falsitate.

Spre uimirea sa a descoperit că mesajul Coranului era exact același ca și esența adevărului pe care el l-a distilat în Biblie. A devenit musulman iar de atunci a fost activ în oferi prezentări publice cu privire la Islam, inclusiv apariții

de radio și televiziune. El este, de asemenea, autorul mai multor articole și publicații despre Islam.

Un foarte important misionar creștin s-a convertit la islam și a devenit un important promotor al Islamului, fiind un fost misionar foarte activ cu foarte multe cunoștințe biblice.

Acestui om îi place atât de mult matematica, de aceea îi place logica. Într-o zi, el a decis să citească Coranul pentru a încerca să găsească orice greșeală de care ar putea profita pentru a invita musulmani să se convertească la creștinism. El s-a așteptat Coranul să fie o carte veche scrisă cu 14 secole în urmă care vorbește despre deșert și așa mai departe ... L-a uimit ceea ce a descoperit. A descoperit că această carte avea ceea ce nici o altă carte din lume nu are El s-a așteptat să găsească niște povești despre greutățile profetului Muhammad (Pacea fie asupra lui) întâmpinate odată cu moartea soției sale Khadijah (Allah sa fie mulțumit de ea) sau cu moartea fiilor și fiicelor sale ... cu toate acestea, el nu a găsit nimic de genul asta ... și ceea ce l-a făcut el chiar și mai confuz este faptul că a găsit un capitol în Coran numit "Maria", care conține o mulțime de laude pentru Maria (pacea fie asupra ei), ceea ce nu găsisese în cărțile scrise de creștini și nici în Bibliile lor. El nu a găsit o sură, capitol numită după "Fatimah" (fiica Profetului), nici după "Aishah" (soția Profetului), fie ca Allah (Dumnezeu) să fie mulțumit de amândouă. De asemenea, el a constatat că

numele lui Isus (Pacea fie asupra lui) era menționat în Coran de 25 de ori în timp ce numele "Mohammed" (Pacea fie asupra lui) era menționat doar de 4 ori, așa că a devenit tot mai confuz. A început să citească Coranul mai bine în speranța de a găsi o greșeală, dar el a fost șocat când a citit un verset minunat în Surat Al-Nisa'a (capitolul femeii) care spune...:

“Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!”.

Dr. Miller spune despre acest verset: "Unul dintre principiile științifice bine cunoscute este principiul de a găsi greșeli sau căuta greșeli la o teorie până când se dovedește a fi corectă (test de falsificare) ... uimitor este faptul că Sfântul Coran îndeamnă musulmanii și non-musulmanii să încerce să găsească greșeli în această carte și îi asigură chiar că ei nu vor găsi". De asemenea, el spune despre acest verset: nici un scriitor din lume nu are curajul de a scrie o carte și să spună că e fără greșeli, dar Coranul dimpotrivă, vă spune că nu are nici o greșeală și vă solicită să încercați să găsiți una și nu veți găsi nici una.

Un alt verset la care Dr Miller a reflectat o lungă perioadă de timp este versetul 30 din Sura "Al-Anbiya'a" (Profeții):

"Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și ca Noi le-am despărțit și din apa am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?"

El spune: "Acest verset este exact subiect de cercetare științifică, care a câștigat premiul Nobel în 1973 fiind despre teoria "mării explozii ". Conform acestei teorii, universul a fost rezultatul unei mari explozii care a condus la formarea universului, cu cerul și planetele sale..

Dr. Miller spune: "acum am ajuns la ceea ce este uimitor despre Profetului Mohammed (saw) și ceea ce este pretins despre diavolii care l-au ajutat,

"Allah spune:" Si nu au pogorat cu el ŝeitani. Căci aceasta nu li se cuvine lor și nici nu pot [să o facă pentru că]. Ei se află departe de auzire."(26:210-212). "Atunci când citești Coranul, caută tu ocrotire la Allah împotriva lui Ŝeitan cel alungat și afurisit!" (Coran 16:98).

Ai văzut? poate fi aceasta calea diavolului de a scrie o carte? cum poate el să scrie o carte, apoi să îți spună să ceri protecție de la Dumnezeu împotriva acestui diavol înainte de a citi cartea aceea? Acestea sunt versetele miraculoase în această carte miraculoasă! Și are un răspuns logic la cei care pretind ca este de la diavol ".

Dintre poveștile care l-au uimit pe Dr. Miller se număra povestea Profetului (sas), cu Abu-Lahab ... Dr. Miller spune: "acest om (Abu Lahab), ura Islamul atât de mult încât îl umilea pe Profet ori de câte ori avea ocazia. Dacă îl vedea pe profet vorbind cu străinii, el aștepta până ce termină și apoi îi întreba: ce v-a spus Mohammed? În cazul în care el spunea că e alb, atunci în realitate era negru și dacă el spunea că e noapte, atunci era zi. El falsifică tot ceea ce spunea profetul făcându-i pe oameni suspicioși cu privire la aceasta. La 10 ani înainte de moartea lui Abu Lahab, sura "Al-Masad" a fost revelată Profetului. Aceasta sura afirmă că Abu Lahab va ajunge în iad, cu alte cuvinte, că Abu Lahab nu se va converti la Islam. Pe parcursul a 10 ani, Abu Lahab ar fi spus: "Mohammed spune că nu voi deveni musulman și că voi ajunge în iad, dar eu vă spun acum că vreau să mă convertească la islam și să devin musulman. Ce părere aveți despre Mohammed acum? Spune el adevărul sau nu? Este el inspirat de Dumnezeu? ". Dar Abu Lahab nu a făcut asta deloc, deși el a arătat nesupunere față de profet în toate problemele, dar nu în asta. Cu alte cuvinte, era ca și cum profetul (saw) i-a dat lui Abu Lahab o șansă de a dovedi că s-a înșelat ! Dar el nu a făcut asta timp de 10 ani ! El nu s-a convertit la Islam și nu a pretins nici măcar că este musulman! Timp de 10 ani, a avut șansa să distrugă Islamul într-un 1 minut! Dar acest lucru nu s-a întâmplat, deoarece acestea nu sunt cuvintele lui Mohammed (saw), ci cuvintele lui Dumnezeu, care știe tot ce e ascuns și știe că Abu Lahab nu va deveni musulman.

Cum se poate ca Profetul (Pacea fie asupra lui) să știe că Abu Lahab va dovedi ceea ce Sura afirma, dacă acest lucru nu era o sursă de inspirație de la Allah? Cum poate fi el sigur că de-a lungul a 10 ani întregi că ceea ce are (Coran) este adevărată dacă el nu știe că e inspirat de la Allah? Cine lansează o provocare atât de riscantă asumă un asemenea risc, nu poate avea decât un singur sens: că aceasta este o inspirație de la Dumnezeu.

“Să piară mâinile lui Abu Lahab' și să piară și el"! Avera lui să nu-i fie de nici un folos si nici ce a agonisit! Va arde in Focul cu flăcări, Împreună cu muierea lui,' aducătoarea de vreascuri, Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].“(Coran 111: 1-5)

Dr. Miller vorbește despre un verset care l-a uimit: una dintre minunile din Coran este o provocare viitoare, ale unor lucruri pe care oamenii nu le pot prevedea și pentru care "Testul Falsificator" se aplică, acest test constă în căutarea de greșeli până lucru care este testat și este dovedit a fi corect. De exemplu, să vedem ce Coranul spune despre relația dintre musulmani și evrei. Coranul afirmă că evreii sunt dușmanii majori ai musulmanilor iar acest lucru este adevărat până acum pentru că inamicul principal al musulmanilor sunt evreii.

Dr. Miller continuă: acest lucru este considerat o mare provocare, deoarece evreii au șansa de a ruina Islamul pur și simplu prin tratarea musulmanilor într-un mod

prietenos câțiva ani iar apoi să spună: iată-ne că vă tratăm ca pe prieteni și Coranul spune că suntem dușmanii tăi , Coranul trebuie să fie greșit, atunci! Dar acest lucru nu s-a întâmplat în timpul a 1400 de ani! și niciodată nu se va întâmpla, deoarece acestea sunt cuvintele Celui care □ tie nevăzutul (Dumnezeu) și cuvintele oamenilor.

Dr. Miller continuă: puteți vedea cum un verset care vorbește despre vrăjmășia dintre musulmani și evrei constituie o provocare pentru mintea umană? “” Vei găsi că iudeii si cei care [li] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiti în du□mănia lor fa□ă de cei care cred, dupa cum vei găsi ca cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: "Noi suntem cre□tini" . Si asta pentru că printre ei se află preoți si călugări și pentru ca ei nu se fălesc. De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevarului și vor zice ei: "Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun marturie [în legatură cu adevarul Coranului !Și de ce să nu credem in Allah și în Adevărul care ne-a venit? Si de ce sa nu dorim sa ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreuna cu cei cucernici?"(Coran , 5:82-84)

Acest verset se aplică lui Dr. Miller care a fost creștin, dar atunci când a aflat adevărul, el a crezut și s-a convertit la islam, devenind un vestitor. Fie ca Allah să îl ajute în continuare.

Dr. Miller vorbește despre stilul unic al Coranului pe care el îl găsește minunat: nici o îndoială că este ceva unic și uimitor, în Coran, care nu este prezent oriunde altundeva, cum Coranul vă oferă o informație specifică și vă spune că nu ai știut acest lucru înainte.

Spre exemplu:

"Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi îți le-am revelat. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor [pentru a hotărî] care dintre ei s-o ocroteasca pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au avut discuția."(Coran, 3:44).

"Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute [de oameni]', pe care Noi îți le revelăm și pe care nu le-ai știut nici tu, nici neamul tău, mai înainte de aceasta'. Deci fii răbdător', căci sfârșitul' va fi al celor temători [de Allah]!(Coran,11: 49).

"Aceasta este una dintre istoriile neștiute, pe care Noi îți-o revelăm. Tu nu ai fost lângă ei, atunci când s-au adunat cu toții și au violenit."(Coran, 12: 102)

Dr. Miller continuă: "nici o altă carte sfântă nu folosește acest stil, toate celelalte cărți constau din informații care îți spun de unde a apărut această informație. Spre exemplu, când (distorsionata) Sfânta Biblie vorbește despre poveștile unor popoare antice, îți spune că un rege a trăit în

acest loc și că un lider a luptat în acea luptă, și că o anumită persoană a avut un anumit număr de copii și numele lor sunt Dar această carte (denaturata biblie) spune mereu că, dacă dorești să afli mai multe, poți citi o carte anume din moment ce informațiile au provenit din acea carte"

Dr. Garry Miller continuă: "acest lucru este în contradicție cu Coranul, care vă oferă informații și vă spune că este o noutate! ❑i ce e uimitor este faptul că oamenii din Mecca, de la acea vreme, în timpul revelării versetelor obișnuiau să audă aceste versete și provocarea că, informațiile cuprinse în aceste versete erau noi și necunoscute de către Muhammed (saw), nici de oamenii lui, și în ciuda acestui fapt, niciodată nu au spus: noi știm acest lucru și nu este nou, iar ei nu au spus: știm de unde Mohammed a venit cu aceste versete. Acest lucru nu s-a întâmplat niciodată, dar ceea ce s-a întâmplat este că nimeni nu a îndrăznit să spună că el i-a mințit, deoarece acelea erau noi informații, provenite nu din mintea umană, ci de la Allah care ❑tie nevăzutul din trecut, prezent și viitor ".

3- Rev. David Benjamin Keldani (Abdu 'l-Ahad Dáwúd) (Iran).

Profesorul Abdul L-Ahad Dawud, Bd., scriitorul a unor serii de articole prezente este fostul Reverend David Benjamin Keldani, BD, un preot romano-catolic al sectei unite-caldeene. Întrebat cum a venit la Islam a scris:

"Convertirea mea la Islam nu poate fi atribuită oricărei alte cauze decât direcției pline de har a Atotputernicului Allah. Fără această îndrumare divină, toată învățarea, căutarea și alte eforturi de a găsi Adevărul poate duce chiar la rătăcire. Din momentul în care am crezut în unitatea absolută a lui Dumnezeu, Apostolul său Muhummed a devenit modelul meu de comportament și conduită. "

Abdu 'l-Ahad Dawud este fostul Rev David Benjamin Keldani, BD, un preot romano-catolic al sectei unite-caldeene. El a fost născut în 1867, la Urmia în Persia; educat din copilărie timpurie în acest oraș. Între 1886-1889 (trei ani), el a făcut parte din personalul didactic al Misiunii creștine asiriene (nestoriană) a Arhiepiscopului de Canterbury de la Urmia. În 1892 el a fost trimis de către cardinalul Vaughan la Roma, unde a urmat un ciclu de studii filosofice și teologice la Colegiul Propaganda Fide, iar în 1895 a fost hirotonit preot. În acest timp el a contribuit cu o serie de articole la Tableta pe "Asiria, Roma și Canterbury", și, de asemenea, la Procesului irlandez pe "autenticitate a Pentateuhului." El a făcut mai multe traduceri ale Ave Maria în diferite limbi, publicate mai apoi în misiunile catolice. În timp ce se afla în Constantinopol, în 1895, el a contribuit cu o serie lungă de articole în engleză și franceză a hârtiei pentru o gazetă publicându-le sub numele de Crainicul Levant "Bisericile orientale". În 1895 s-a alăturat misiunii franceze lazariste la Urmia, și a publicat pentru prima dată în istoria acelei Misiuni, un periodic în siriacă autohtonă numit Qala-La Shara, adică "Vocea Adevărului." În 1897 a fost delegat de doi Arhiepiscopi de Urmia și de Salmas să reprezinte catolicii estici la Congresul Euharistic care avut loc la Paray-le-Monial în Franța sub președinția cardinalului Perraud. Acest lucru a fost, desigur, pe baza de invitație oficială. Lucrarea citită la Congres de către "Tatăl Benjamin" a fost publicată în Analele Congresului Euharistic, numit "Le Pelirin" din acel an. În această lucrare, arhiepiscopul

caldeean a deplâns sistemul de educație catolică printre nestorienii, și a prezis apariția iminentă a preoților ruși în Urmia.

În 1898, Părintele Benjamin a revenit în Persia. În satul său natal, Digala, aproximativ la 3 km de oraș, el a deschis o școală gratuită.. În anul următor el a fost trimis de către autoritățile ecleziastice să se ocupe de Dieceza de Salmas, unde un conflict ascuțit și scandalos între arhiepiscopul greco-catolic, Khudabâsh, și Părinții Lazariști avea loc de o lungă perioadă de timp amenințând cu o schismă. În ziua de Anul Nou 1900, părintele Benjamin a susținut ultima predică de neuitat pentru o adunare uriasă, incluzând mulți non-catolici armeni și alții, în Catedrala Sf. Gheorghe Khorovábád din Salmas. Subiectul predicii a fost "Noul secol și oamenii noi." El a reamintit faptul că misionarii nestorienii, înainte de apariția Islamului, au predicat Evanghelia în toată Asia, cu au avut numeroase unități în India (în special la Coasta Malbar), în Tartaria, China și Mongolia și că au tradus Evanghelia uigurilor turci dar și în alte limbi, că misiunile catolice, americane și anglicane, în ciuda puținului bine pe care l-au făcut națiunii asiro-caldeene în calea educației de bază, au împărțit națiunea în Persia, Mesopotamia și Kurdistanului în numeroase secte ostile și că eforturile lor au fost destinate să aducă colapsul final. Prin urmare el a sfătuit localnicii să facă unele sacrificii pentru a sta pe picioarele lor, cum ar fi bărbații, și să nu depindă de misiunile străine, etc

Cinci misiuni mari și ostentative - americane, anglicane, franceze, germane și rusești - cu colegii lor, susținuți de societățile bogate religioase, consuli și ambasadori, au încercat să convertească sute de mii asiro-caldeeni din erezia nestoriană pla una din alte cinci erezii. Dar Misiuniile rusești i-au depășit curând pe ceilalți, iar în 1915 au forțat asirienii din Persia, precum și triburile alpiniste din Kurdistan, care au imigrat apoi în câmpiile din Salms și Urmia, să aibă acces la arme împotriva guvernelor lor. Rezultatul a fost că jumătate dintre oamenii lui au pierit în război iar restul au fost expulzați din locurile lor natale.

Marea întrebare: era creștinismul, cu toate formele și multitudinile sale de culori și cu Scripturile sale neautentice, false și corupte, adevărata religie a lui Dumnezeu? În vara anului 1900 s-a retras la vila sa mică în mijlocul podgoriilor lângă celebra fântâna a lui Chali-Boulaghi în Digala, acolo petrecând o lună de zile în rugăciune, meditație și citirea scripturilor în textele lor originale .Criza s-a încheiat printr-o demisie formală trimisă arhiepiscopului greco-catolic de Urmia, în care i-a explicat motivele pentru abandonarea funcțiilor sale sacerdotale. Toate încercările făcute de autoritățile ecleziastice să își retragă decizia au fost fără de folos. Nu a avut loc nici o ceartă cu caracter personal între Tatăl Benjamin și superiorii săi, totul a fost vorbă de conștiință.

El s-a angajat în Tabriz ca Inspector în Serviciul Poștei vamale persane în conformitate cu expertii belgieni. Apoi, el a fost angajat de către Prințul Muhummed 'Ali ca profesor și traducător. În 1903 a vizitat din nou Anglia, acolo alăturându-se Comunității unitariene. În 1904 a fost trimis de către Asociația unitariană britanică externă să desfășoare o activitate de educare și edificare în rândul poporului țării sale. În drumul spre Persia a vizitat Constantinopolul, și după mai multe interviuri cu Sheikhu "L-Islam Jemálu" d-Din Effendi și alte uleme (învățați musulmani), a îmbrățișat Islamul.

4-Muhammad Aman Hobohm Diplomat, misionar și asistent social. (Germania)

De ce occidentalii îmbrățișează Islamul?

Există diverse motive pentru aceasta. În primul rând, adevărul are întotdeauna forța sa. Principiile de bază ale Islamului sunt atât de raționale, atât de naturale și atât de atrăgătoare încât un căutător cinstit de adevăr nu poate să nu fie impresionat de ele. Să luăm, de exemplu, credința în monoteism. Cum ridică demnitatea omului și cum îl eliberează din strânsoarea superstiției! Cum natural conduce la egalitatea dintre oameni, pentru că toți am fost creați de către același Dumnezeu și toții suntem slujitorii aceluiași Domn. Pentru germani, în special, credința în Dumnezeu este o sursă de inspirație, o sursă de curaj neînfricat și o sursă de sentiment de securitate. Apoi ideea de viață după moarte se transformă în tabele. Viața în această lume nu mai rămâne obiectivul principal, și [o] mare parte din energia umană este dedicată în folosul vieții de după moarte. Credința în Ziua Judecării îl face pe om să renunțe la nelegiuiri, pentru că fapte bune sunt singurele care pot asigura mântuirea veșnică, pe când cele rele pot prospera aici pentru o perioadă limitată de timp. Credința că nimeni nu poate scăpa de consecințele judecării unui Dumnezeu Drept, Omniprezent și Atotștiutor ne face să ne gândim de două ori înainte de a o face ceva greșit și cu siguranță acest control

intern este mai eficient decât cea mai eficientă poliție din lume.

Un alt aspect care atrage străinii la Islam este accentul pus pe toleranță. Apoi rugăciunile zilnice te învată punctualitatea iar o lună de post îți permite să-ți exerciți auto-controlul asupra ta și, fără îndoială, punctualitatea și auto-disciplina sunt două dintre cele mai importante atribute ale unui om bun..

Acum vine adevărata realizare a Islamului. Este singura ideologie care a reușit să insufle în adepții săi spiritul respectului față de limitele etice și morale, fără o constrângere exterioară. Pentru că un musulman știe că, oriunde este , Dumnezeu îl vede. Această credință îl ține departe de păcat. Așa cum omul este în mod natural înclinat spre bunătate, Islamul oferă, de asemenea, pacea minții și a inimii - și acest lucru este total absent în societatea occidentală de astăzi. Am trăit sub diferite sisteme de viață și am avut ocazia de a studia diverse ideologii dar am ajuns la concluzia că nici una nu este la fel de perfectă precum Islamul. Comunismul are atracțiile sale, la fel cum o are și democrația seculară dar și nazismul. Dar nici una nu are un cod complet pentru o viață nobilă. Numai Islamul are și de aceea oamenii buni îl îmbrățișează.

Islamul nu este teoretic, ci practic. Islamul nu este o afacere departamentală; înseamnă supunere completă față de voia lui Dumnezeu.

5-Sora Khadijah "Sue" Watson, fostă pastor, misionară, profesoară. Diplomă de master în "Divinitatea". (SUA)

Ce s-a întâmplat cu tine?" Acesta a fost prima reacție când m-am întâlnit cu foști colegi, prieteni, și co-pastori după ce am îmbrățișat Islamul. Presupun că nu pot să-i învinuiesc, eram o persoană puțin predispusă să schimbe religii. Anterior, am fost profesoară, pastor, fondator de biserici și misionară. Dacă cineva era un fundamentalist radical eu eram aceea.

Absolvisem cu Diplomă de Masterat pe subiectul "Divinitate", un seminar de elită cu cinci luni înainte. După acest moment, am întâlnit o doamnă care a lucrat în Arabia Saudită și a îmbrățișat Islamul. Desigur că am întrebat-o despre tratamentul femeilor în Islam. Am fost șocată de răspunsul ei, nu era ceea ce mă așteptam, așa că am început să îi pun întrebări legate de Allah și Muhammad pacea fie asupra lui (saw). Ea mi-a spus că mă va duce la Centrul Islamic pentru a primi răspunsuri pe măsură la întrebările mele.

M-am rugat Celui de sus, ceea ce înseamna că i-am cerut lui Isus protecție împotriva spiritelor demonice, ținând cont că am fost învățată că Islam este o religie demonică și satanică. Pentru că învățasem evanghelizarea, am fost destul de șocată de abordarea lor, directă și simplă. Fără intimidare, fără hărțuire, fără manipulare psihologică, fără nici o

influență subliminală! Nimic din toate astea, "hai să avem un studiu Coranic în casa ta", ca o parte din studiul biblic. Nu am putut sa cred! Mi-au dat niște cărți și mi-a spus dacă am câteva intrebari ei sunt disponibili pentru a-mi răspunde la acestea în birou. În acea noapte am citit toate cărțile care mi le-au dat. A fost prima dată când am citit o carte despre Islam scrisă de un musulman, citisem până atunci cărți despre Islam scrise doar de creștini. A doua zi, am petrecut trei ore la birou să pun întrebări. Acest lucru a continuat zi de zi pentru o săptămână, timp în care am citit douăsprezece cărți și conștientizam de ce musulmanii sunt cei mai greu de convertit oameni la creștinism. De ce? Pentru că nu există nimic ce să le ofere! (În Islam) Există o relație cu Allah, iertarea păcatelor, mântuirea și promisiunea vieții veșnice.

Firește, prima mea întrebare a fost centrată pe divinitatea lui Allah. Cine este acest Dumnezeu la care se închină musulmanii? Fiind creștini am fost învățați că acesta este un alt dumnezeu, un dumnezeu fals. De fapt, El este Atotștiutorul, Atotputernicul, Omniprezentul, Unul și numai unul fără asociați sau egali. Interesant de observat este faptul că au existat episcopi în primele trei sute de ani ai bisericii care predau ca musulmanii că Isus (saw) a fost un profet, și nu fiul lui Dumnezeu! Acesta a fost doar după convertirea împăratului Constantin, care a introdus doctrina trinității. El un convertit la creștinism, nu știa nimic despre această

religie, de aceea a introdus un concept păgân care te duce cu gândul la timpurile babiloniene. Deoarece spațiul nu-mi permite să intru în detalii despre acest subiect, în shaa'Allah , cu voia lui Allah, o voi face altă dată. Numai că trebuie să subliniez faptul că termenul de trinitate nu se găsește în biblie, în oricare din traduceri sale, cât și în originalele din greacă sau latină !

Cealaltă întrebare importantă a fost centrată pe Muhammad (saw). Cine este acest Muhammad? Am aflat că musulmanii nu se roagă de fapt la el, precum creștinii se roagă la Isus. El nu este un intermediar, de fapt fiind intezis să te rogi lui. Noi cerem binecuvântari asupra lui, la sfârșitul rugăciunii noastre, dar cerem binecuvântări pentru Avraam, de asemenea. El este un profet și un Mesager, Profetul final și ultimul. De fapt, până în prezent, 1418 ani (1418), mai târziu, nu a existat nici un profet după el. Mesajul său este pentru toată omenirea, spre deosebire de mesajul lui Isus sau a lui Moise (pacea fie asupra lor atât), care au fost trimiși doar pentru evrei. "Ascultă Israele" Dar mesajul este același cu mesajul lui Allah. "Dumnezeul tău este un singur Dumnezeu.Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine." (Marcu 12:29).

Pentru că rugăciunea era o parte foarte importantă din viața mea de creștin am fost atât interesată cât și curioasă să știu cum se roagă musulmanii. Ca și creștini, noi eram la fel de ignoranți cu privire la acest aspect al

credin□ei musulmane cât și cu alte aspecte. Ne-am gândit și așa fusesem învățați că musulmanii se închinau la Ka'bah (în Mecca), care era Dumnezeu lor și punctul central al acestei zeități false. Din nou, am fost șocată să aflu că modul de rugăciune este prescris de către Dumnezeu, Însuși. Cuvintele rugăciunii sunt de laudă și exaltare. Abordarea curățeniei (abluțiunea sau spălarea) pentru rugăciune este sub observația lui Allah. El este un Dumnezeu Sfânt și nu trebuie ca noi să ne apropiem de El în mod arbitrar, ci doar rezonabil pentru ca El să ne spună cum ar trebui să se apropiem de El.

La sfârșitul acelei săptămâni, după ce am petrecut opt ani de studii oficiale teologice am știut cognitiv, cum era Islamul cu adevărat. Dar nu am dorit să-l îmbrățișez la acel moment pentru că nu l-am crezut în inima mea. Am continuat să mă rog, să citesc Biblia, să particip la cursuri la Centrul Islamic. Am implorat și căutat călăuzirea lui Dumnezeu. Nu este ușor să îți schimbi religia. Nu am vrut să-mi pierd mântuirea, dacă exista o mântuire de pierdut. Am continuat să fiu șocată și uimită de ceea ce învățam pentru că nu era ceea am fost învățată să cred că Islamul este. Profesorul pe care l-am avut la master era respectat ca o autoritate în islam, deși învățătura sa cât și cea a creștinismului în general, era plină de confuzii El și mulți creștini ca el, sunt sinceri, dar greșesc la fel de sincer.

Două luni mai târziu, după ce m-am rugat din nou, căutând călăuzirea lui Dumnezeu, am simțit ceva în ființa mea! M-am ridicat, și a fost prima dată când am folosit numele lui Allah, și am spus, "Allah, eu cred că ești singurul Dumnezeu adevărat." O pace a coborât asupra mea și din acea zi cu patru ani în urmă, până acum, nu am regretat că am îmbrățișat Islamul. Această decizie nu a venit fără încercări. Am fost concediată de la slujbă, unde predam în două colegii biblice la acel moment, ostracizată de către colegii mei, foști profesori și co-pastori, renegată de familia soțului meu, greșit înțeleasă de către copiii mei adulți și văzută cu suspiciune de către propriul meu guvern. Fără credința care permite omului să facă față forțelor satanice nu aș fi fost capabilă să rezist la toate astea. Sunt atât de recunoscătoare lui Allah că sunt musulmană și că pot să trăiesc și să mor ca musulmană.

"Într-adevăr, rugăciunea mea, actele de adorare, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul Lumilor. Asta mi s-a poruncit. Și eu sunt primul dintre musulmani ".(Sfântul Coran 6 :162-163).

Sora Khadijah Watson lucrează ca profesoară pentru femei într-un din centrele de Da'wah (Invitație la Islam) din Jeddah, Regatul Arabiei Saudite.

6- Raphael Narbaez fost Martor a lui Iehova (SUA).

Raphael este un latin de 40 de ani care lucrează ca lector și comic în Los Angeles. El s-a născut în Texas, unde a participat la prima sa reuniune a Martorilor lui Iehova de la vârsta de șase ani. A predicat prima dată Biblia la opt ani, a condus o congregație la 20 de ani, și a avut o poziție de lider în rândul a 904000 Martori ai lui Iehova din Statele Unite ale Americii. Dar a schimbat Biblia pe un Coran după ce a avut curajul să viziteze o moschee locală.

La 1 noiembrie 1991, el a îmbrățișat Islamul, aducând comunității musulmane abilitățile organizatorice și de comunicare dezvoltate printre Martorii lui Iehova. El vorbește din perspectiva unui nou convertit, ci dar unul care poate face musulmanii imigranți să râdă de ei înșiși.

Și-a spus povestea imitând o serie de personaje. Îmi amintesc că eram cu toții într-o discuție în camera de zi a părinților mei, unde erau și câțiva Martori ai lui Iehova acolo. Ei vorbeau despre: "E Armagedon! Momentul sfârșitului și Hristos va veni și știi că grindină va fi aici de mărimea unei mașini. Dumnezeu se va folosi tot felul de lucruri pentru a distruge acest sistem rău și pentru a înlătura guvernele. Biblia vorbește despre deschiderea pământului! O să înghită blocuri întregi din orașe! "

Eram speriat mort! Și apoi mama mea a avansat în jurul ideii: "Vezi ce se va întâmpla cu tine, dacă nu ești botezat și dacă nu faci voia lui Dumnezeu? Pământul te va înghiți, sau una dintre acele grindine uriașe îți va cădea în cap și nu vei mai exista niciodată. Va trebui să fac un alt copil. "

Nu aveam de gând să ofer șansa de a fi lovit de una dintre aceste grindine uriașe. Așa că m-am botezat. Desigur, Martorii lui Iehova nu cred în stropirea cu apă. Ei te scufunda complet, te țin sub apă o secundă, apoi te scot înapoi.

Am fost botezat la vârsta de treisprezece ani, la 7 septembrie 1963 în Pasadena, California, la Rose Bowl. Era o mare adunare internațională. Au participat 100.000 de oameni. Am condus tot drumul de la Lubbock spre Texas.

În cele din urmă am început să țin discursuri mai mari - de zece minute în fața congregației. Iar un angajat mi-a recomandat să țin predica de o oră care se face duminică, atunci când solicită publicul larg. Ei rezervă, de obicei, aceste [predici] pentru bătrânii congregației.

[Cu o voce autoritară:] "... Sigur, e tânăr. Dar se poate descurca. E un bun băiat creștin. Nu are are vicii, e ascultător față de părinții săi și pare să aibă cunoștințe destul de bune despre Biblie."

Așadar, la vârsta de șaisprezece ani am început să țin lecții de o oră în fața întregii congregații. Am fost repartizat mai întâi la un grup în Sweetwater, Texas, iar apoi în Brownfield, Texas, am primit prima mea congregație. La vârsta de douăzeci de ani, am devenit ceea ce ei numesc un ministru pionier.

Martorii lui Iehova au un program de formare foarte sofisticat, și au de asemenea un fel de sistem de cote. Trebuie să dedici zece până la douăsprezece ore pe lună pentru predicatul din ușă în ușă. E ca managementul vânzărilor. Cei de la IBM sunt nimic pe lângă tipii ăștia.

Așa că, atunci când am devenit ministru pionier, am dedicat cea mai mare parte a timpului meu predicatului din ușă în ușă. Am avut de făcut cam 100 de ore pe luna și șapte studii biblice. Am început cursuri la alte congregații. Începusem să primesc o mulțime de responsabilități, și am

fost acceptat la o scoala din Brooklyn, New York, o școală de elită la care merg doar crème de la crème a Martoriilor lui Iehova . Dar nu m-am dus.

Câteva lucruri nu mai aveau sens pentru mine. De exemplu, sistemul de cote. Se pare ca de fiecare dată când vroiam să fac un pas și să preiau o altă responsabilitate, trebuia să fac aceste lucruri laice materiale pentru a-mi dovedi evlavie. E ca și cum, dacă îndeplinești cotele de luna aceasta, Dumnezeu te iubește. Dacă nu îndeplinești cotele de luna viitoare, Dumnezeu nu te iubește. Asta nu prea are sens. O lună de zile Dumnezeu mă iubește și o lună nu?

Un alt lucru pe care am inceput să-l observ a fost viziunea tunel. Martorii lui Iehova sunt singurii care vor fi salvați în noua ordine a lui Dumnezeu, nimeni altcineva, pentru că toți ceilalți practică religii false. Ei bine, m-am gândit, Maica Tereza e catolică. Aceasta e dușmana noastră. Așa că am spus, Stai un minut, Maica Tereza și-a petrecut toată viața făcând lucruri pe care Isus le-a spus: avea grijă de săraci, bolnavi, orfani. Dar ea nu va fi favorizată de Dumnezeu, pentru că e catolică?

Criticam Biserica Catolică pentru că avea un om, un preot la care trebuia să te confesezi. Și am spus, "Tu nu ar trebui să mergi la un om să-ți mărturisești păcatele, păcatul tau este împotriva lui Dumnezeu!" și totuși ne-am dus la un grup de preoți bătrâni. Ți-ai mărturisit lor păcatele și te-au pus în așteptare, și a spus: [vârstnicul în calitate de operator

de telefonie:]? "Stai numai un minut ... Ce crezi Doamne? nu? ... Bine! îmi pare rău , am încercat ale noastre cele mai bune, dar tu nu ești suficient de pocăit. Păcatul tău este prea mare, astfel încât nu va trebui să pierzi nici o împărtășanie în biserică sau dacă nu , vei fi în perioada de probă. "

Dacă păcatul este împotriva lui Dumnezeu, nu ar trebui să mă duc direct la Dumnezeu și să implor mila?

Probabil unghia care a lovit sicriul a fost că am observat că au început să-și citească Biblia lor tot mai puțin. Martorii lui Iehova au cărți scoase de Turnul de Veghere al Bibliei și Tract Society. Singurii oameni de pe întreaga planetă care știu să interpreteze Biblia corect sunt acel grup de oameni, acea comisie în Brooklyn, care le spune Martorilor lui Iehova din întreaga lume cum să se îmbrace, cum să vorbească, ce să spună, ce să nu spună, cum să aplice scriptura și cum va fi viitorul. Dumnezeu le-a spus lor, ca ei să ne spună nouă. Am apreciat cărțile. Dar dacă Biblia este o cartea de cunoștințe și dacă reprezintă instrucțiunile lui Dumnezeu, ei bine, nu ar trebui să luăm răspunsurile din Biblie? Pavel însuși a spus află tu singur ceea ce este un cuvânt adevărat și acceptabil a lui Dumnezeu. Nu lăsa oamenii să-ți gâdile urechile.

Am început să spun, "Nu-ți face atâtea griji despre ceea ce spune Turnul de Veghe - Citește Biblia pentru tine" Urechile au început să se ridice..

[Un sudist bătrân tărăgăna:] "Cred ca avem aici un apostat, domnule judecător. Mda, cred că acest băiat este scurt de ceva."

Chiar și tatăl meu a spus, "Mai bine ai grijă tinere, că aceștia sunt demonii care vorbesc . Demonii încearcă să intre și să divizeze."

I-am spus, "Tată, nu sunt demonii. Oamenii nu trebuie să citească atât de mult din aceste publicații.. Ei pot găsi răspunsurile cu rugăciune și în Biblie."

Nu mă mai simțeam spiritual în largul meu. Așadar, în 1979, știind că nu mai puteam progresa, am plecat nemulțumit și cu un gust amar pentru că mi-am pus toată viața mea, sufletul meu, inima mea, mintea mea în biserică. Asta a fost problema. Nu l-am pus în Dumnezeu. Am pus-o într-o organizație creată de om.

Nu mă pot muta la altă religie. Ca Martor a lui Iehova am fost instruit prin scripturi, să arăt celorlalți că greșesc. Idolatria e rea. Trinitatea nu există.

Sunt ca un om fără religie. Nu eram însă un om fără un Dumnezeu. Dar unde trebuie să mă duc ?

În 1985, am decis să merg în Los Angeles și să iau parte la spectacolul lui Carson Johnny , show care îmi va marca începutul carierei de actor și comic. Întotdeauna am simțit că am fost născut pentru a face ceva. Nu știam dacă

aceasta însemna găsierea leacului pentru cancer sau să devin actor. Am continuat să mă rog, după un timp însă devenise frustrant.

Asa că am mers la biserica catolică din apropierea casei mele, și am încercat. Îmi amintesc de miercurea cenușie, am avut acea cruce de cenușă pe frunte. Am încercat tot ce am putut. M-am dus pentru aproximativ două sau trei luni, până când nu am putut face față., omule. Era ceva de genul: Ridicăte .. Stai jos..

Ok,..scoate limba afară.

Am făcut o mîl ime de exerciții. Cred că am pierdut vreo cinci kg. Eram acum mai pierdut ca niciodată.

Dar niciodată nu mi-a trecut prin minte că nu există un Creator. Am numărul lui de telefon, dar linia e mereu ocupata. Au loc apoi filmările la filmele de scurte metraj. Un film numit Scopul mortal. O reclamă la telefoane în Chicago. O reclamă la Exxon. Câteva reclame la produse bancare. Între timp eu fac lucrările de construcție la o parte dintr-u mall.

Lucram la acest mall. Era sezonul vacanțelor, și-au pus aceste cabine suplimentare în holuri. Într-una din cabine se afla o fată și trebuia să trecem prin fața ei. Îi spuneam , "Bună dimineața, ce mai faci?" Dacă era să răspundă nu spunea altceva decât "Bună." Și asta era totul.

Într-un final, i-am spus, "Domnișoară, niciodată nu spui nimic. Aș vrea să-mi cer scuze dacă am spus ceva greșit."

Ea a spus, "Nu. Sunt musulmană." "Ești ce?"

"Sunt musulmană iar o femeie musulmană nu vorbește cu un bărbat decât dacă avem ceva serios de vorbit, altfel nu avem de-a face cu bărbații."

"Ohhhhh. Musulmană."

Ea spus, "Da practic religia Islamică."

"Islam - cum se scrie ?"

"I-s-l-a-m."

La acea vreme tiam că musulmanii erau toți teroriști. Ea nu avea barbă. Cum putea ea să fie, musulmană?

"Cum a luat ființă această religie?"

"Ei bine, a fost un profet."

"Un profet ?" "Muhammad."

Am început unele cercetări. Dar aveam o religie. Nu aveam intenția să devin musulman. Vacanța luase sfârșit. Cabina s-a mutat. Ea plecase.

Am continuat să mă rog întrebând de ce rugile mele nu primesc răspuns. În noiembrie 1991, am plecat să-l aduc pe unchiul Rockie de la spital. Am început să-i împachetez lucrurile când am găsit o biblie Gideon. (Desigur, acestea erau plasate în fiecare cameră de hotel.) Acesta trebuie să fie un semn de la Dumnezeu că își dorește ca eu să o citesc. Așa că am furat Biblia.

M-am dus acasă și am început să mă rog: Dumnezeule, învață-mă să fiu creștin. Nu mă învăța calea Martorilor lui Iehova. Nu mă învăța calea catolică. Învață-mă calea Ta! Tu nu ai fi făcut această Biblie atât de grea încât oamenii obișnuiți să nu o poată înțelege.

Am citit tot Noul Testament. Am început Vechiul Testament. Ei bine, în cele din urmă există o parte în Biblie despre profeții.

Bing!

Am spus, Stai puțin, doamna aceea musulmană mi-a spus că au un profet. Cum se face că nu e menționat aici? Am început să mă gândesc, musulmanii - un miliard în lume. Omul, unul din cinci oameni de pe stradă, teoretic, ar putea fi musulman. și m-am gândit: Un miliard de oameni! Hai acum, Satana este priceput. Dar nici chiar atât de priceput.

Așa că am spus că voi citi cartea lor, Coranul și voi vedea ce set de minciuni conține. Are probabil, o ilustrare cu

privire la modul de a disimula un AK-47. Așa că m-am dus la o librărie arabă.

Am fost întrebat: "Cu ce vă pot ajuta?"

"Caut un Coran."

"În regulă. Avem câteva aici."

Aveau câteva foarte draguțe- la 30 de dolari, 40 de dolari.

"Uite ce e, vreau doar să citesc nu să devin musulman, ok?"

"În regulă, avem această editie in miniatură la 5 dolari."

M-am dus acasa si am inceput sa citesc Coranul, începând cu Al Fatiha. Nu mi-am putut lua ochii de la el. Hey, privește aici. Vorbește de Noe. Si noi il avem pe Noe in biblie. Hey, vorbește mult si despre Lot si Avram. Nu pot să cred. Nu am știut niciodată ca numele Satanei era Iblis.

Când ajungi ca imaginea de pe televizorul dvs., iar acesta este un pic de statică și apeși butonul acela [clop] - se mișcă . Exact asta e ceea ce s-a întâmplat cu Coranul.

Am intrat în toată chestia. Așa că am zis:” Bine, am făcut acest lucru, acum care e următorul pas pe care trebuie să-l fac? Ei bine, trebuie să te duci la locul întâlnirii lor.” M-

am uitat în paginile aurii, și am găsit în cele din urmă că: Centrul Islamic din California de Sud este pe strada Vermont. Am sunat și mi-au spus, "Vino vineri."

Devenise acum emoționat pentru că știam că va trebui să mă confrunt cu Habib și AK-47 a lui.

Vreau ca oamenii să înțeleagă cum e atunci când un creștin american intră în Islam. Glumesc cu AK-47 dar nu știu dacă tipii ăștia au pumnale sub hainele lor. Așa că m-am dus în față destul de sigur, acolo era un bărbat înalt de 120 de kg cu barbă și de toate.

Mi-a spus, "Scuzați-mă, domnule."

[Cu accent arab:] "!" Mergeți în spate"

El crezuse că eram un frate.

I-am spus, "Da, domnule, Da, domnule", [cu blândețe]. Nu știam ce trebuia să fac în spate, dar m-am întors oricum. Erau corturile și covoare în afara lor. Am stat acolo, timid, în timp ce oamenii ascultau de jos prelegerea. și oamenii mi-au spus, Hai frate, ia loc. Iar eu dau să plec, Nu, mulțumesc, nu, mulțumesc, eu sunt doar în vizită.

Într-un final prelegerea s-a terminat. Sunt toți aliniați pentru rugăciune și se așează în sajdah. Am fost într-adevăr surprins.

Totul a început să aibă sens intelectual, în mușchii mei, în oasele mele, în inima și în uflitul meu.

Rugăciunile se terminaseră. Spun, hei, cine o să mă recunoască? Așa că am început să mă amestec printre ei ca și cum aș fi sunt unul din frați. În timp ce mergeam prin moschee un frate îmi spune, "Assalaamu alaikum." și m-am gândit, Mi-a spus "sare și salam"?

"Assalaamu alaikum."

Un alt tip mi-a spus "sare și salam" .

Nu știam ce înseamnă, dar ei zâmbeau.

Până când unul dintre tipii aceștia să observe că nu trebuia să fiu acolo și mă ducă în camera de tortură sau să mă decapiteze, am vrut să explorez cât de mult se putea din acel loc. În cele din urmă m-am dus la bibliotecă, unde am găsit un frate egiptean pe nume Omar. Dumnezeu l-a trimis la mine.

Omar se apropie de mine, și spune, "Scuză-mă, ești pentru prima dată aici?". Avea un accent puternic .

I-am zis:” Da.”

"Oh, foarte bine. Ești musulman?"

"Nu, am citit doar un pic."

"Oh, studiezi Aceasta este prima ta vizită într-o moschee?"

"Da."

"Vino, să îți arăt moscheea." M-a luat de mână. Iar un alt tip s-a apropiat și el de mine. Am spus, acești musulmani sunt prietenoși.

Mi-a arătat în jur.

"În primul rând, aceasta este sala noastră rugăciune, lasă pantofii jos aici."

"Ce sunt acestea ?"

"Acestea sunt cabine unde îți lași pantofii tăi."

"De ce?"

" Ei bine, pentru ca esti aproape de zona de rugăciune, și e un loc foarte sfânt. Nu te poți duce acolo încălțat, e un loc ținut curat."

Așadar, el mă duce la toaleta bărbaților.

"Iar aici, ne facem wudu."

"Vudu! Nu citisem nimic despre vudu!"

"Nu, nu vudu. Wudu!"

"Bine, că am văzut acele păpuși și ace, dar eu nu sunt gata pentru acest tip de angajament încă."

El spune, "Nu, wudu, aici ne curățăm."

"De ce faci asta?"

"Ei bine, când te rogi la Dumnezeu, trebuie sa fii curat, așa că ne spălăm pe mâini și pe picioare."

Așa că am învățat toate aceste lucruri. Mă lasă să plec, și îmi zice apoi:” Sper să revii..”

M-am întors și am cerut bibliotecarului o broșură pentru rugăciune și m-am dus acasă și am practicat. Am simțit că, dacă încercam să fac totul bine, Dumnezeu ar accepta. Am continuat să citesc și să citească și să vizitez moschea.

Am aranjat să merg într-un tur al Midwestului pe un circuit de comedie. Ei bine, am luat un covor de rugăciune cu mine. Știam că trebuia să mă rog la anumite ore dar că există anumite locuri unde nu ai voie să te rogi, unul dintre ele fiind toaleta. M-am dus într-o cameră de bărbați într-un popas turistic si am pus afară covorul meu și am început să-mi fac rugăciunile.

M-am întors iar când Ramadanul se terminase, am început să primesc telefoane din diferite părți ale țării pentru a merge și a ține prelegeri ca ministru al Martorilor lui

Iehova care a îmbrățișat Islamul. Oamenii mă vedeau o noutate. [Doi imigranți conversau]:

"Acestui tip îi place plăcinta cu mere și conduce un camion Chevy. El este un băiat cu sânge roșu-american, a fost un martor al lui Iehova."

"Acei oameni care vin dimineața?"

"Da, chiar ei".

"Aceia care nu ne lasă nicidată să dormim în zilele de duminică?"

"Da, tipul ăsta era unul din ei Acum e unul dintre noi."

În cele din urmă cineva vine la mine și spune [accent pakistanez], "Oh, frate, discursul tău a fost atât de bun, dar știi, doar pentru școala de gândire Shafi'i .."Singurul lucru pe care l-am putut face am fost să-i spun, "Frate, Îmi pare atât de rău, aș vrea să știu la ce te referi, dar eu nu știu nimic despre Islam decât ceea ce e în Coran și Sunnah.Unul dintre ei sunt luați prin surprindere și spun, "Ha-ha, săracul fratele! Nu știe nimic.. știe doar Coranul."Ei bine, asta e tot ceea ce ar trebui să știu. și a fost o protecție foarte iubitoare. Cred că totul e în mâinile lui Allah.

<http://www.newmuslims.tk>

7-Ibrahim Khalil Ahmed (Ibrahim Khalil Philobus) Preot misionar egiptean copt

Al-Hajj Ibrahim Khalil Ahmad, fost Ibrahim Khalil Philobus, a fost un preot egiptean copt, care a studiat teologia și a primit un grad ridicat de la Princeton University. El a studiat Islamul pentru a găsi lacune să-l atace, ajungând să îmbrățișeze islamul împreună cu cei patru copii, dintre care unul este acum un profesor strălucit la Universitatea Sorbona, din Paris, Franța. Într-un mod interesant, el însuși se dezvăluie spunând: "M-am născut în Alexandria, la 13 ianuarie 1919 și am fost trimis la școlile misiunii americane până când am primit acolo certificatul de învățământ secundar. În 1942 am absolvit Universitatea Asiout, specializându-mă apoi în studii religioase, ca introducere la Facultatea de Teologie la care aveam să mă alătur. Nu fost o sarcină ușoară să mă alătur facultății, întrucât nici un candidat nu se putea alătura fără a primi o recomandare specială de la biserică, asta după ce el trebuia să treacă un număr de examene dificile. Am primit o recomandare de la Biserica Al-Attareen din Alexandria și o alta de la Adunarea bisericii Egiptului de Jos, după trecerea multor teste care să demonstreze abilitățile mele pentru a deveni un om de religie. Apoi am primit o recomandare treia din partea Adunării Bisericii Snodus care includea preoți din Sudan și Egipt. Cei de la Snodus au sancționat intrarea

mea la Facultatea de Teologie în 1944 ca student pregătitor. Acolo am studiat la mâinile profesorilor americani și egipteni până la absolvire, în 1948.

Trebuia să fiu numit în Ierusalim dacă nu ar fi fost războiul care a izbucnit în Palestina în același an, așa că am fost trimis la Esna în Egiptul de Sus. În același an m-am înscris pentru o teză la Universitatea Americană din Cairo. Teza era pe subiectul activităților misionare în rândul musulmanilor. Contactul meu cu Islamul a început la Facultatea de Teologie, unde am studiat Islamul și toate metodele prin care aș putea zgudui credința musulmanilor și ridica idei preconcepute în înțelegerea propriei lor religii.

În 1952 am dobândit diploma de master la Universitatea Princeton din Statele Unite ale Americii, fiind numit profesor la Facultatea de Teologie din Asiout. Am predat islamul în facultate, precum și concepțiile greșite răspândite de dușmani precum și de misionari. În acea perioadă am decis să-mi largesc studiul despre Islam, așadar nu trebuia să citesc numai cărțile misionarilor pe această temă. Aveam atât de multă încredere în mine atât de mult că am hotărât să citesc și un alt punct de vedere. Astfel, am început să citesc cărți scrise de autori musulmani. De asemenea, am decis să citesc Coranul și să înțeleg semnificațiile sale. Acest lucru a fost determinat de dragostea mea de cunoștințe și mișcat de dorința mea de a adăuga mai multe dovezi împotriva Islamului. Rezultatul a

fost, cu toate acestea exact opus. Percepția mea a început să se agite, începând să simt o luptă internă puternică, odată ce am descoperit falsitatea a tot ceea ce am studiat și predicat oamenilor. Dar nu puteam să mă înfrunt cu curaj, așa că am încercat în schimb să depășesc această criză internă și să-mi continui munca.

În 1954, dl Khalil a adăugat, am fost trimis la Aswan în calitate de secretar general al Misiunii Germană elvețiană. Asta a fost doar poziția aparentă pentru misiunea mea reală care era cea de a predica împotriva Islamului în Egiptul de Sus, în special în rândul musulmanilor. O conferință misionară a avut loc în acel moment la Hotelul Cataract la Aswan unde mi s-a dat cuvântul. În acea zi am vorbit foarte mult, reamintind toate concepțiile greșite repetate împotriva Islamului. La sfârșitul discursului meu, criza internă m-a năpustit din nou și am început să-mi revizuiesc poziția.

Continuând discursul despre criză, domnul Khalil a spus, "am început să mă întreb: de ce trebuie să spun și să fac toate aceste lucruri, să ajung un mincinos, când știu foarte bine că acesta nu este adevărul? M-am învoit înainte de sfârșitul conferinței și am plecat singur spre casa mea. Eram complet zdruncinat. În timp ce mă plimbam prin grădina publică Firyal, am auzit un verset din Coran la radio. El spunea:

"Spune: Mi-a fost revelat mie că o ceată de djinni au ascultat și apoi au zis: Noi am auzit într-adevăr un Coran minunat!Care călăuzește către drumul cel drept. Noi credem în el și nu îi vom face Domnului nostru asociați "

(Coran ,72 :1-2)

”și, când am auzit noi călăuzirea, am crezut în ea și acela care crede în Domnul său să nu se teamă nici de împuținare, nici de împovărare "

(Coran ,72 :13)

Am simțit o liniște adâncă în acea noapte. Ajuns acasă mi-am petrecut toată noaptea singur in bibliotecă citind Coranul. Soția m-a întrebat de ce am stat treaz toată noaptea. I-am sugerat să mă lase în pace. M-am oprit pentru o lungă perioadă de timp să mă gândesc și să meditez asupra versetului;

"Daca am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit si despicându-se de frica lui Allah." (Coran, 59:21)

și versetele:

„Veți găsi că iudeii și cei care-i fac asociați [Lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmania lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: „Noi suntem creștini. Și asta

pentru ca printre ei se află preoti si călugari si pentru că ei nu sunt semeți. De vor auzi ce i s-a dezvaluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului și vor zice ei: "Doamne, noi credem!"Scrie-ne pe noi împreuna cu cei care depun mărturie în legatură cu adevărul Coranului! Și de ce să nu credem in Allah și in Adevarul care ne-a venit? Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici?"

(Coran, 5: 82-84)

Apoi Mr. Khalil a citit o a treia relatare din Sfântul Coran care spune:

"Pentru aceia care îl urmează pe trimis, profetul neînvățat despre care află scris la ei in Tora si în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunatațile și le oprește lor pe cele necurate și-i ușureaza pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și il sustin și îl ajută și urmează lumina care a fost pogărâtă cu el, aceia vor fi izbânditori".

Spune: "O, oameni! Eu sunt pentru voi toți trimisul lui Allah, căruia Îi aparține împărăția cerurilor și a pământului. Nu există altă divinitate in afară de El! El dă viață si El dă moarte. Deci credeți în Allah și în trimisul Său,

profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în cuvintele Sale! Și urmați-1! Poate că veti fi calauziți!"

(Coran 7:157- 158)

În aceeași noapte, dl Khalil a concluzionat dramatic : "Am luat decizia finală. Dimineața am vorbit cu soția mea cu care aveam trei fii și o fiică. Dar în loc să mă întrebe dacă simțeam să îmbrățișez Islamul, ea a început să plângă și apoi a cerut ajutor de la șeful misiunii. Numele lui era domnul Shavits din Elveția. Era un om foarte viclean. Când m-a întrebat despre atitudinea mea adevărată, i-am spus sincer ceea ce gândeam și apoi mi-a spus: Consideră-te fără loc de muncă până când vom descoperi ce te-a lovit. Atunci i-am zis: Aceasta este demisia mea. El a încercat să mă convingă să o amân, dar eu am insistat. Așa că el a răspândit printre oameni zvonul că mi-am pierdut mințile. Astfel am suferit un test foarte sever și o mare umilință care m-au făcut să părăsesc Aswanul pentru totdeauna și să mă întorc în Cairo. "

Când a fost întrebat despre circumstanțele convertirii, el a răspuns: "În Cairo mi s-a făcut cunoștință cu un profesor respectabil, care m-a ajutat să depășesc încercările severe prin care treceam, deși nu știa nimic despre povestea mea. El m-a tratat ca pe un musulman , cum m-am prezentat lui , cu toate că până atunci nu am îmbrățișat Islamul oficial. Acesta era Dr. Muhammad Abdul Moneim Al Jamal subsecretar, pe atunci al trezoreriei. El era

extrem de interesat de studii islamice, dorind să facă o traducere a Coranului Sfânt care urma să fie publicată în America. Mi-a cerut să-l ajut pentru că știam fluent limba engleză, absolvind masterul la o universitate americană. De asemenea, el știa că pregăteam unui studiu comparativ al Coranului, Torei și Bibliei..

Am colaborat la acest studiu comparativ și la traducerea Coranului.

Dr. Jamal știind că mi-am dat demisia de la slujba mea din Aswan și că eram șomer, m-a ajutat cu un loc de muncă în companie de papetărie din Cairo. După o scurtă perioadă de timp, eram din nou pus pe picioare. Nu i-am spus soției mele despre intenția mea de a îmbrățișa islamul, astfel că ea a crezut că am dat uitării întreaga poveste, care nu a fost decât o criză trecătoare, care nu mai exista. Dar știam destul de bine că, convertirea mea oficială la islam avea nevoie de măsuri mult mai complicate și că era de fapt, o luptă pe care am preferat să o amân pentru un timp, până când am devenit stăpân pe situație și după ce mi-am terminat studiul comparativ. "

Apoi, dl Khalil a continuat, "În 1955 am terminat studiile iar materialul meu și afacerile de trai au devenit stabile. Am demisionat din companie și mi-m înființat un birou de instruire pentru importul de articole de papetărie și

școală. Era o afacere de succes din care am câștigat mai mulți bani decât aveam nevoie. Apoi, am decis să mă convertesc oficial la Islam. Pe data de 25 decembrie 1959, i-am trimis o telegramă Dr. Thompson, șeful misiunii americane din Egipt informându-l că am îmbrățișat Islamul. Când i-am relatat povestea, Dr. Jamal a fost complet uimit. Probleme noi au început să apară odată cu declararea convertirii mele la Islam. șapte dintre foștii mei colegi din misiune au făcut tot posibilul să mă convingă să-mi anulez convertirea, însă am refuzat. M-au amenințat că mă vor despărți de soția mea dar le-am spus: Ea este liberă să facă ce dorește. M-au amenințat cu moartea. Dar când au realizat cât sunt de încăpățânat m-au lăsat în pace, trimițându-mi un vechi prieten, care mi-a fost, de asemenea coleg în misiune. El a plâns foarte mult în fața mea. Așa că am recitat în fața lui urmatoarele versete din Coran: "De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului , vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului si vor zice ei:"Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie în legatură cu adevărul Coranului! Și de ce sa nu credem in Allah și în Adevărul care ne-a venit?Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici?" (sura Al Maida 84) i-am spus, "tu ar fi trebuit să plângi în umilință în fața lui Dumnezeu, la auzul Coranului și să crezi în adevărul pe care îl stii dar îl refuzi. El s-a ridicat și a plecat, văzând că sunt un caz pierdut. Convertirea mea oficială la Islam a avut loc în luna ianuarie 1960. "

Di Khalil a fost întrebat apoi despre atitudinea soției și copiilor, el răspunzând: "Soția mea m-a părăsit în acel moment luând cu ea tot mobilierul din casa noastră. Dar toți copiii mei mi s-au alăturat și au îmbrățișat Islamul. Cel mai entuziast dintre ei a fost Isaac, fiul cel mai mare, care și-a schimbat numele în Osman, apoi al doilea fiu Iosif și Samuel fiul meu, al cărui nume este acum Jamal și fiica Majida care acum se numește Najwa. Osman este acum un doctor în filosofie și lucrează ca profesor de studii orientale și psihologie la Universitatea Sorbona din Paris . De asemenea, el scrie pentru revista "Le Monde". În ceea ce o privește pe soția mea, ea a plecat de acasă timp de șase ani , fiind de acord să revină în 1966, cu condiția ca să-și păstreze religia ei. Am acceptat acest lucru deoarece în Islam nu există nici o constrângere la credință. I-am spus: "Nu vreau să devii musulmană de dragul meu, numai dacă tu ești convinsă." Ea crede acum în islam, dar nu poate declara acest lucru de frica familiei sale, însă noi o tratăm ca pe o femeie musulmană, ea postind în Ramadan, deoarece toți copiii mei se roagă și țin post. Fiica mea Najwa este studentă la Facultatea de Comerț, Iosif este medic farmacolog iar Jamal este inginer.

Din 1961 până în prezent am publicat un număr semnificativ de cărți despre Islam și despre metodele misionarilor și orientaliștilor împotriva sa. Pregătesc acum un studiu comparativ despre femeie în cele trei religii divine cu scopul de a evidenția statutul femeilor în Islam. În 1973

am efectuat Hajj-ul (pelerinajul la Mecca) și fac activități de predicare a islamul. Am organizat seminarii în universități și societăți caritabile. Am primit o invitație din Sudan în 1974, unde am ținut mai multe seminarii. "Timpul meu este pus în totalitate în slujba Islamului și mulțumirii lui Allah, deoarece eforturile mele au făcut ca mulți preoți și oameni obișnuiți să revină la Islam".

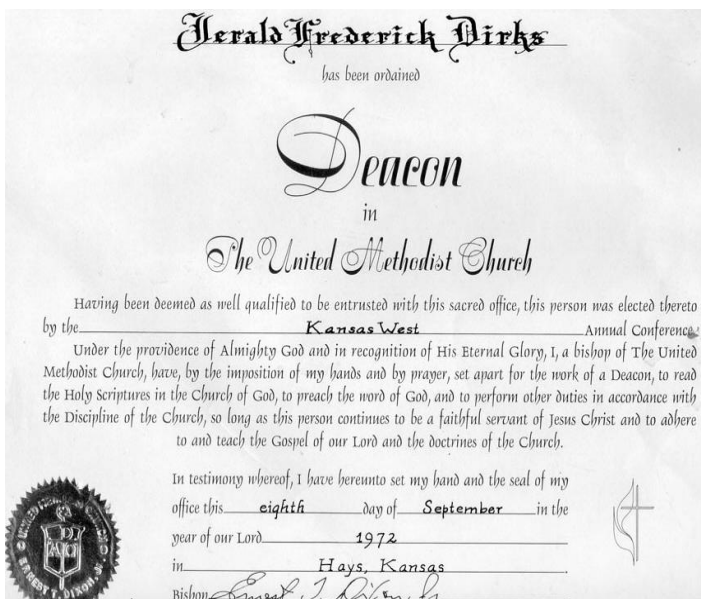
În cele din urmă domnul Khalil a fost întrebat despre caracteristicile de bază ale Islamului, care i-au atras atenția cel mai mult. Iar el a răspuns: "Credința mea în Islam a fost adusă prin citirea Sfântului Coran și biografia Profetului Muhammad, pacea și binecuvântarea lui Dumnezeu fie asupra lui. Nu mai credeam în idei preconcepute împotriva Islamului și nu mai sunt atras de conceptul de unitate a lui Dumnezeu, care este cea mai importantă caracteristică a Islamului. Unul singur este Dumnezeu. Nimeni nu este ca El. Această credință mă face robul lui Dumnezeu și al nimeni altcuiva. Unicitatea lui Dumnezeu eliberează omul din robie la rangul de ființă umană iar aceasta este adevărata libertate. De asemenea, mi-a plăcut foarte mult regula de iertare în Islam și relația directă dintre Dumnezeu și slujitorii Săi.

‘Spune: "O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah!" Allah iartă toate păcatele. El este lertător, Îndurător [Al-Ghafur, Ar- Rahim]. Întoarceți-vă cu căință spre

Domnul vostru și supuneți-vă Lui, Înainte de a veni chinul la voi, căci apoi nu veți mai putea fi voi mântuiți!"

(Coran 39: 53-54)

8. Dr. Jerald F. Dirks (Abu Yahya), fost pastor (decan) al Bisericii metodiste unite. Diploma de Master în Teologie de la Universitatea Harvard si Doctorat in Psihologie la Universitatea din Denver. (SUA)

Una dintre primele mele amintiri din copilărie este auzul clopotului bisericii de duminică dimineața din orașul mic, rural, în care am fost crescut. Biserica metodistă era o structură veche, din lemn, cu o clopotniță, două săli de clasă pentru copii, uși de lemn pentru a o separa de sanctuar și o mansarda care găzduia duminica, săli de clasă pentru copii mai mari. Biserica se afla la două blocuri de casa mea. Când clopotul suna, veneam împreună ca o familie, să facem Pelerinajul nostru săptămânal la Biserica.

În acel decor rural din anii 1950, cele trei biserici dintr-un oraș de aproximativ 500, erau centrul vieții comunității. Biserica metodistă locală, de care a aparținut familia mea, sponsoriza mese sociale unde se serveau înghețată de casă, meniuri de carne de pui și porumb copt. Eu și familia mea am fost întotdeauna implicați în toate cele trei, însă fiecare avea loc o singură dată pe an. În plus, exista în comunitate o școală de studiu biblic în fiecare iunie, unde am participat regulat din clasa a 8a. Totuși, predica de duminică la biserică și școala de duminică erau evenimente săptămânale, și mă străduiam să îmi măresc colecția de insigne de prezență și de premii pentru memorarea versetelor biblice.

În timpul liceului, biserica locală metodistă s-a închis iar noi am început să frecventăm biserica metodistă din orașul învecinat, care era puțin mai mare decât cea din

orașul în care am trăiam.. Acolo, gândurile mele au început să se concentreze asupra pastorismului ca o chemare personală. Am devenit activ în organizația Tovarășilor Tineri Metodiști, și în cele din urmă am servit ca ofițer de district și de conferință. De asemenea, am devenit "predicator" în timpul serviciului anual de duminică al tineretului. Predica mea a început să atragă atenția la nivel comunitar, ajungând să umplu ocazional amvoane la alte biserici, la o casă de asistență medicală, și la diverse biserici afiliate tineretului și grupurilor de doamne, unde am înregistrat recorduri de prezență.

LA 17 ani, când am început primul an de facultate la Universitatea Harvard, decizia mea de a intra în minister s-a intensificat.. În timpul primului an de facultate, m-am înscris la un curs de două semestre de religie comparativă, predat de Wilfred Cantwell Smith, ai cărui domeniu de expertiză era Islamul. În cadrul acestui curs, am dat mult mai puțină atenție Islamului, decât am făcut-o altor religii, cum ar fi hinduismul și budismul, cele două din urmă părând mult mai ezoterice și ciudate pentru mine. În contrast, Islamul mi se părea oarecum similar cu religia mea creștinismul. Ca atare, nu m-am concentrat pe el la fel de mult, probabil cum ar fi trebuit, deși îmi amintesc că am scris la un moment dat pentru un curs, un referat pe conceptul de revelație în Coran. Cu toate acestea, cursul având standarde și cerințe academice riguroase, m-a făcut să dobândesc o mică bibliotecă cu o jumătate de duzină de cărți

despre Islam, toate scrise de non-musulmani, care aveau să mă servească 25 de ani mai târziu. Am achiziționat, de asemenea, două traduceri diferite în limba engleză a sensurilor Coranului, pe care le-am citit-o în timp.

În primăvara aceea, Harvard m-a numit savant Hollis, ceea ce înseamnă că am fost printre primii elevii din colegiul de teologie. Vara între primul și al doilea an de studenție la Harvard, am lucrat în calitate de ministru de tineret, la o biserică metodistă unită destul de mare. Vara următoare, am obținut licența de predicator la biserica metodistă unită. După ce am absolvit Universitatea Harvard în 1971, m-am înscris la Școala de Teologie Harvard, unde am obținut Diploma de Master în Teologie în 1974, fiind în prealabil hirotonit diacon al bisericii metodiste unite în 1972, iar anterior am primit bursa Stewart din partea bisericii metodistă unită ca supliment la bursele mele de la Școala de Teologie Harvard.

Pe parcursul seminarului am terminat, de asemenea, un program de doi ani de practică externă ca, capelan la spitalul Peter Bent Brigham din Boston. După absolvirea de la Școala de Divinitate Harvard mi-am petrecut vara ca pastor la două biserici metodiste unite în mediul rural Kansas, unde am înregistrat audiența înaltă cum nu s-a mai văzut în acele biserici de mulți ani.

Văzut din exterior, eram un tânăr pastor foarte promițător, care a primit o excelentă educație, a atras

mulțimi mari la serviciul de duminică dimineața, având succes la orice pas pe calea ministerială. Cu toate acestea, văzut din interior, a fost o luptă constantă pentru a-mi menține integritatea mea personală în fața responsabilităților mele ministeriale. Această luptă a fost îndepărtată de cei care probabil au luptat mai târziu cu câțiva dintre televangeliștii în încercarea nereușită de a menține moralitatea sexuală personală. De asemenea, a fost un război mult diferit de cele purtate de preoții pedofili ai curentului actual. Cu toate acestea, lupta mea de menținere a integrității personale poate fi cel mai des întâlnită la membrii mai bine educați ai ministerului.

Există o oarecare ironie în faptul că cei presupuși a fi cei mai buni, inteligenți, și cei mai idealiști dintre miniștrii în devenire să fie selectați pentru cea mai bună educație de la seminar, ca exemplu, cea care era oferită la acea vreme, de Școala de Divinitate Harvard. Ironia este că, având în vedere o astfel de educație, seminaristul este expus la adevărul istoric real care se știe despre:

1) formarea de timpuriu, a bisericii de masă, și modul în care a fost modelată de considerentele geopolitice,

2) lectura "originală "a diverselor texte biblice, multe dintre ele sunt în contrast puternic cu ceea ce majoritatea creștinilor citesc atunci când deschid Biblia, deși treptat o parte din această informație este încorporată în traduceri noi și mult mai bune;

3) evoluția conceptelor, de Dumnezeu triunic și "fiu" al lui Isus, pacea fie asupra lui;

4) considerațiile non-religioase care stau la baza crezurilor și doctrinelor creștine

5) existența acelor biserici și mișcări creștine timpurii, care nu au acceptat niciodată conceptul de deumnezeirii triunică, și care niciodată nu au acceptat conceptul de divinitate a lui Isus, pacea fie asupra lui

6) etc (O parte dintre aceste informații fructuoase de la educația mea din cadrul seminarului sunt relatate în detaliu în cartea mea recentă, Crucea și Semiluna Un dialog interconfesional între creștinism și islam, Amana Publications, 2001).

Ca atare, nu este de mirare că aproape o majoritate reală a absolvenților de seminar părăsesc seminarul, nu pentru a "umple amvoanele", în cazul în care acestea ar fi cerut să predice ceea ce ei știu că nu este adevărat, ci pentru a intra în diferite profesii de consiliere. Acesta a fost, de asemenea, și cazul meu, când am aplicat pentru master și doctorat în psihologie clinică. Am continuat să mă numesc creștin, pentru că era nevoie de un pic de auto-identitate, și pentru că am fost, până la urmă un ministru hirotonit, chiar dacă slujba mea cu normă întreagă era cea de consilier de sănătate mintală. Cu toate acestea, educația mea de la seminar a avut grijă de orice credință aș fi putut avut cu

privire la un Dumnezeu triunic sau divinitatea lui Isus, pacea fie asupra lui. (Sondajele de opinie arată că în mod regulat miniștrii cred mai puțin aceste credințe și dogme decât laicii pe care îi deserveșc, cu miniștrii care înțeleg termeni cum ar fi "fiul lui Dumnezeu" la nivel metaforic, în timp ce enoriașii lor înțeleg literal.) Am devenit un "creștin de Crăciun și de Paște", care frecventa biserica foarte sporadic, iar apoi scrântănea din dinți mușcându-și limba când asculta predici care îmbrățișa ceea ce știa că nu era cazul.

Nici unul din exemplele de mai sus nu ar trebui să fie luat în seamă pentru a sugera că eram mai puțin religios sau orientat spiritual decât am fost cândva. Mă rugam în mod regulat, credința mea într-o zeitate supremă a rămas solidă și sigură, și îmi conduceam viața personală, în conformitate cu etica care mi-a fost predată în biserică și la școală duminicală. Pur și simplu, știam mai bine adevărul decât să fi înghițit dogmele artificiale și articole de credință ale bisericii organizate, care au fost atât de puternic încărcate cu influențe păgâne, politeiste, noțiuni și considerente geopolitice ale unei epoci apuse.

Pe măsură ce anii treceau, am devenit din ce în ce mai îngrijorat de pierderea religiozității societății americane. Pioșenia este un mod de viață, o respirație spirituală și morală în interiorul individului, și nu ar trebui să fie confundată cu religiozitatea, care este preocupată de rituri, ritualuri, și crezuri formalizate ale unor entități

organizate, cum e de exemplu, biserica. Cultura americană părea să-și fi pierdut echilibrul moral și religios. Două din trei căsătorii se incheiau cu un divorț; violența devenise o parte inerentă în școli și pe drumuri, auto responsabilitatea era în declin, auto-disciplina a fost înlocuită de morala "dacă te simți bine, fă-o" ; diverși lideri creștini și instituții au fost inundate de scandaluri sexuale și financiare, emoțiile justificau comportamentul, oricât de odios ar fi.

Cultura americană a devenit o instituție de morală în faliment, simțându-mă tot mai singur în veghea mea religioasă personală.

Acesta a fost momentul când am început să vin în contact cu comunitatea musulmană locală. Cu câțiva ani înainte, soția mea și cu mine am fost implicați activ în cercetări privind istoria calului arab. În cele din urmă, în scopul de a asigura traduceri a diferite documente arabe, această cercetare ne-a adus în contact cu americanii arabi care întâmplător erau musulmani. Primul contact a fost cu Jamal, în vara anului 1991.

După o conversație telefonică inițială, Jamal ne-a vizitat acasă, oferindu-se să facă unele traduceri pentru noi, și să ne ajute cu istoria calului arab în Orientul Mijlociu. Înainte ca Jamal să plece în acea după-amiază, ne-a întrebat dacă poate să folosească baia pentru a se spăla înainte de rugăciunile sale regulate, împrumutând o bucată de ziar pentru ofolosi ca un covor de rugăciune, pentru a-și putea

face rugăciunile înainte de a părăsi casa noastră. Ne-am simțit obligați să-l întrebăm dacă era ceva mai potrivit pe care l-ar fi putut folosi decât un ziar. Fără să e dăm seama la momentul respectiv, Jamal practica o forma foarte frumoasa de Dawa (chemare sau îndemn). El nu a făcut nici un comentariu cu privire la faptul că nu eram musulmani, si nu ne-a predicat nimic despre convingerile sale religioase. El "pur și simplu", ne-a prezentat exemplul său, un exemplu care cuprindea volume, în cazul în care cineva ar fi vrut să fie receptiv la lecție.

În următoarele 16 luni, contactul cu Jamal a crescut in frecvență, venind la noi de două ori pe săptămână. În timpul acestor vizite, Jamal nu mi-a predicat niciodată Islamul, nu m-a întreat despre convingerile mele religioase proprii , și niciodată nu mi-a sugerat să devin musulman. Cu toate acestea, începusem să învăț multe.. În primul rând, a fost exemplul constant comportamental al lui Jamal în respectăria rugăciunilor programate. În al doilea rând, a existat exemplul comportamental al lui Jamal asupra modului în care-□i conducea viața de zi cu zi într-o manieră extrem de morală și etică, atât în lumea afacerilor cât și în lumea lui sociala. În al treilea rând, a existat un exemplu de comportament în modul în care Jamal a interacționat cu cei doi copii. Pentru soția mea, soția lui Jamal oferea un exemplu similar. În al patrulea rând, întotdeauna în contextul înțelegerii istoriei calului arab în Orientul Mijlociu, Jamal a început să împartă cu mine:

- 1) povestiri din istoria arabă și islamică;
- 2) poveștile Profetului Muhammad, pacea fie asupra lui, și
- 3) versete coranice și semnificația lor contextuală.

Într-adevăr, în fiecare vizită a inclus cel puțin o conversație de 30 de minute centrată pe un anumit aspect al Islamului, dar întotdeauna a prezentat în termeni care să mă ajute să înțeleg contextul islamic al istoriei calului arab. Nu mi s-a spus niciodată "așa trebuie să fie, ci mi s-a spus doar "aceasta este ceea ce musulmanii cred". Din moment ce nu mi se "predica", iar Jamal niciodată nu m-a întrebat nimic cu privire la convingerile mele, nu a fost nevoie să mă deranjez să-mi justific poziția. Totul a fost abordat ca un exercițiu intelectual, nu ca un exemplu de prozelitism.

Treptat, Jamal a început să ne facă cunoștință cu alte familii arabe din comunitatea musulmană locală. Era vorba de Wa'el și familia lui, Khalid și familia lui, dar și de alte familii. Am observat în mod constant persoane și familii care-și trăiau viața după un plan etic mult mai înalt decât societatea americană, în care eram cu toții încorporați. Poate că era ceva în practica Islamului care am omis în timpul facultății și seminarului.

Prin decembrie 1992, am început să-mi pun câteva întrebări serioase despre locul unde mă aflam și care era scopul meu. Aceste întrebări au fost determinate de următoarele considerente.

1) În ultimele 16 luni, viața noastră socială a devenit din ce în ce centrată pe componenta arabă a comunității musulmane locale. Până în decembrie, probabil, 75% din viața noastră socială era petrecută alături de musulmani arabi.

2) În temeiul formării mele la seminar dar și a educației, știam cât de rău Biblia a fost coruptă (știam exact când, unde și de ce), nu aveam credință într-o divinitate trinitară, și nici nu credeam în ceva mai mult decât o relație" fiu" metaforică a lui Isus, pacea fie asupra lui. Pe scurt, în timp ce eu credeam cu certitudine în Dumnezeu, eram un monoteist strict la fel ca prietenii mei musulmani.

3) Valorile personale și simțul moralității erau mult mai în concordanță cu cele ale prietenilor mei musulmani decât cu societatea "creștină" din care făceam parte. Până la urmă, am avut exemple de necontestat precum Jamal, Khalid, și Wa'el. Pe scurt, dorul meu nostalgic pentru comunitatea în care am fost crescut, și-a fost găsit gratificarea în comunitatea musulmană. Societatea americană părea coruptă din punct de vedere moral, dar nu acesta părea să fie cazul comunității musulmane, cu care am intrat în contact. Căsătoriile erau stabile, soții se

susțineau reciproc, iar onestitatea, integritatea, responsabilitatea de sine, și valorile familiale erau accentuate. Soția mea și cu mine am încercat să ne trăim viețile în același mod dar câțiva ani am simțit că am făcut acest lucru, în contextul unui vid moral. Comunitatea musulmană părea să fie diferită. Aște diferite au fost țesute împreună într-un singur rând.

Cai arabi, educația din copilărie, incursiunea mea în ministerul creștin și educația de la seminar, dorințele mele nostalgice pentru o societate morală, dar și contactul meu cu comunitatea musulmană au devenit strâns interconectate. Auto chestioarea mea a ajuns la final, când am ajuns să mă întreb exact ce mă separă de convingerile prietenilor mei musulmani. Presupun că aș putea să-i pun această întrebare lui Jamal sau lui Khalid, dar nu eram gata să facă acest pas. Niciodată nu am discutat despre convingerile mele religioase cu ei și nu cred că doream să introduc acest subiect de conversație în prietenia noastră. Astfel, am început să iau de pe raft toate cărțile despre Islam dobândite în zilele mele colegiale și de seminar. Oricât de departe erau convingerile mele proprii de poziția tradițională a bisericii, și deși rareori participam efectiv la biserică, eu încă mă dentificam ca fiind creștin, așa întorcându-mi atenția spre lucrările cercetătorilor occidentali. În acea lună decembrie, am citit o jumătate de duzină de cărți despre Islam scrise de către oamenii de știință din Vest, inclusiv o biografie a Profetului Mohamed, pacea fie asupra lui. Mai mult, am început să

citesc două traduceri diferite în limba engleză ale sensurilor Coranului.

Nu am vorbit nimic cu prietenii mei musulmani despre această căutare personală de auto-descoperire. N-am menționat ce tipuri de cărți am citit, nici nu am vorbit despre motivul pentru care am citit aceste cărți. Cu toate acestea, ocazional, pe măsură ce citeam apărea câte o întrebare.

În timp ce niciodată n-am vorbit cu prietenii mei musulmani cu privire la aceste cărți, am avut conversații numeroase cu soția mea referitor la ceea ce citeam. În ultima săptămână a lunii decembrie în 1992, am fost nevoit să recunosc, care am putut găsi nici o zonă de dezacord între substanțialele mele convingeri religioase proprii, precum și principiile generale ale Islamului. În timp ce eram gata să recunoasc faptul că Muhammad, pacea fie asupra lui, a fost un profet al lui (unul care a vorbit pentru sau sub inspirația) lui Dumnezeu, și în timp ce nu aveam absolut nici o dificultate să recunosc că nu exista un alt dumnezeu în afară de Dumnezeu / Allah, slăvit și înălțat este El, încă ezitam să iau orice decizie. Aș fi putut să recunosc cu ușurință că aveam mai multe în comun cu convingerile islamice decât cu cele ale creștinismul tradițional al bisericii organizate. Știam prea bine că puteam confirma cu ușurință cu educația de la seminariile mele, cea mai mare parte a ceea ce Coranul spunea despre creștinism, biblie, și Isus, pacea fie asupra lui.

Cu toate acestea, am ezitat. Mai mult, am conștientizat ezitare mea, prin susținerea că eu nu cunosc detalii amănunțite ale Islamului, și că domeniile mele de acord s-au limitat la conceptele generale. Ca atare, am continuat sa citesc, si apoi să recitesc..

Sentimentul de identitate al unui om este o puternică afirmare a poziției proprii în cosmos. În practica mea profesională, am fost ocazional chemat pentru a trata anumite afecțiuni precum dependența, fumatul, alcoolismul, abuzul de droguri. Ca specialist, știam că dependența fizică de bază trebuie să fie depășită pentru a crea abținerea inițială. Asta era cea mai ușoară parte a tratamentului. Precum Mark Twain a spus odată: "Să renunți la fumat este ușor, am făcut-o de sute de ori". Cu toate acestea, am știut, de asemenea că, cheia menținerii abținentei pentru o perioadă îndelungată de timp era depășirea psihologică a dependenței, care era puternic înrădăcinată în sensul de bază al identității clientului, spre exemplu, clientul identificat de el însuși că era "un fumător", sau că era "un bețiv", etc. Comportamentul adictiv a devenit o parte integrantă a sentimentul de identitate de bază a clientului, a simțului de sine al clientului. Schimbarea sensului identității era crucială pentru menținerea "leacului" psihoterapeutic. Aceasta era partea mai dificilă a tratamentului. Schimbarea sensului de bază al identității este o sarcină dificilă. Psihicul cuiva tinde să se agațe de vechi și de familiar, care par mai mult

confortabile din punct de vedere psihologic și mai sigure decât noul și nefamiliarul.

Din punct de vedere profesional, dețineam cunoștințele de mai sus și le foloseam ca bază de zi cu zi. Cu toate acestea, în mod ironic, nu eram încă pregătit să le aplic cazului meu, mai ales cu privire la ezitarea încadrării identității mele religioase. De 43 de ani identitatea mea religioasă a fost frumos etichetată "creștin", însă multe calificări ar fi putut fi adăugate la această noțiune de-a lungul anilor. Renunțarea la eticheta de identitate personală a fost o sarcină ușoară. A fost o parte integrantă a modului în care mi-am definit însăși ființa mea. Având în vedere beneficiul retrospectiv, este clar că ezitarea mea a servit scopului asigurării că aș fi putut păstra identitatea mea familiară religioasă de creștin, deși eram un creștin care credea ceea ce un musulman crede.

Era spre sfârșitul lunii decembrie, când și eu și soția mea am completat formularele de cerere pentru pașapoartele americane, astfel încât o eventuală călătorie în Orientul Mijlociu putea deveni realitate. Una dintre întrebări avea legătură cu apartenența religioasă. Nu m-am gândit la asta, și în mod automat am ales vechea obișnuiță scriind "creștin". A fost ușor, a familiar și confortabil.

Cu toate acestea, confortul a fost întrerupt din clipa în care soția mea m-a întrebat cum am răspuns la întrebarea privind identitatea religioasă din formularul de cerere. I-am

răspuns imediat, "Creștin", chicotind acustic. Acum, una dintre contribuțiile lui Freud la înțelegerea psihicului uman a fost concluzia lui că râsul este adesea o eliberare a tensiunilor psihologice. Cu toate acestea, Freud poate că s-a înșelat în multe aspecte ale teoriei sale privind dezvoltare psihosexuală, însă intuițiile lui despre râs erau destul de "pe țintă". Am început să râd! Ce era această tensiune psihologică de care aveam nevoie pentru a mă elibera prin intermediul râsului?

Apoi în grabă printr-o propoziție scurtă i-am spus că eram creștin, nu musulman. Ca răspuns, ea politicos m-a informat că ea pur și simplu întreaba dacă am scris "creștin", "protestant", sau "metodist". Din punct de vedere profesional, știam că o persoană nu se apăra împotriva unei acuzații care nu a fost făcută. (În cazul în care, în cursul unei sesiuni de psihoterapie, clientul meu izbucnea, "Nu sunt supărat din cauza asta", iar eu nu am abordat subiectul, era clar că pacientul meu simțea nevoia de a se apăra contra unei acuzații creată de propria conștiință. Pe scurt, el era într-adevăr furios, dar nu era pregătit să admită sau să se ocupe de asta). Dacă soția mea nu a afirmat, "esti un musulman", atunci acuzația trebuie să fi venit inconștient, așa cum am fost prezent doar o altă persoană. Eram conștient de acest lucru, dar am ezitat. Eticheta religioasă care a fost lipit de sentimentul meu de identitate timp de 43 de ani nu a fost de gând să se îndepărtează ușor.

Trecuse o lună de zile de la întrebarea pusă de soția mea. Era acum spre sfârșitul lunii ianuarie 1993. Am pus deoparte toate cărțile despre Islam scrise de savanți occidentali, care le-am citit atent. Două traduceri în engleză ale sensurilor Coranului se mai aflau pe raft, fiind ocupat cu lectura unei a treia traduceri în engleză a sensurilor Coranului. Poate că în această traducere aş putea găsi o justificarea bruscă pentru...

Am luat masa în ora de prânz liberă de la practica mea privată la un restaurant local arăbesc pe care am început să-l frecventez. Am intrat ca de obicei, m-am așezat la o masă mică, și am deschis a treia traducere în limba engleză a sensurilor Coranul să vad unde am rămas cu lectura. M-am gândit că aş putea să lecturez din el în ora de prânz. Momente mai târziu, am realizat că Mahmoud era la umărul meu și aștepta să-mi ia comanda. A tras un ochi la ce citeam dar nu a spus nimic despre carte. După ce comanda a fost luată am revenit la singurătatea lecturii mele.

Câteva minute mai târziu, soția lui Mahmoud, Iman, o americană musulmană, care purta Hijab (EȘARFĂ) și haine modeste care le asociază cu cele ale musulmanilor de sex feminin, mi-a adus comanda. Ea a comentat faptul că lecturam Coranul și politicos m-a întrebat dacă sunt musulman. Cuvântul a ieșit din gura mea, înainte de a putea modifica orice etichetă socială sau de politețe: "Nu!" Acel singur cuvânt a fost spus forțat și cu un oarecare doză de

iritabilitate. Cu toate acestea, Iman s-a retras politicos de la masa mea.

Ce se întâmpla cu mine? M-am comportat țărănește și oarecum agresiv. Ce a făcut această femeie pentru a merita un astfel de comportament? Acea persoană nu eram eu. Datorită educației mele din copilarie, încă foloseam "Domnule" și "Doamnă" atunci când abordam grefieri și casieri, care mă serveau în magazine. Aș fi putut pretinde să ignor propriul meu răs ca o eliberare de tensiune, însă eu nu aș putea să ignor acest tip de comportament imoral de la propria persoană. Am lăsat lectura deoparte și am început să reflectez la turnura evenimentelor în timpul mesei. Cu cât mă gândeam mai mult, mă simțeam mai vinovat pentru comportamentul meu. Am știut că atunci când Iman avea să-mi aducă nota de plată la sfârșitul mesei, era nevoie să fac câteva precizări. Dacă nu dintr-un alt motiv, simplu politețea o cerea. În plus, am fost într-adevăr destul de deranjat de rezistența arătată la o întrebare inofensivă. Ce se întâmpla în mine de am răspuns cu o forță atât de mare la o întrebare simplă și directă? De ce o simplă întrebarea a dus la un comportament atipic din partea mea?

Mai târziu, când Iman a venit cu nota de plată am încercat un tur de scuze spunând: "mă tem că am fost un pic abrupt în răspunsul la întrebarea dumneavoastră de mai devreme. Dacă m-ai fi întrebat dacă cred că există doar un singur Dumnezeu, atunci răspunsul meu este da. Dacă m-ai

fi întrebat dacă profetul Muhammed este un mesager al unicului Dumnezeu, atunci răspunsul meu este da." Ea foarte încurajator și frumos mi-a spus: "asta e bine; unor oameni le ia un pic mai mult decât altora."

Probabil, cititorii vor observa jocurile psihologice care le jucam cu mine însumi, fără a râde prea mult de gimnastica mea mentală și comportamentală. Știam foarte bine că, în felul meu, folosind propriile mele cuvinte, am spus Shahadah, declarația islamică de credință, și anume "Mărturisesc că nu există nici un alt dumnezeu, în afara de Allah și că Muhammad este mesagerul lui Allah" . Cu toate acestea, declarând asta , după ce am recunoscut ceea ce am spus, m-aș fi putut agăța în continuare de vechea mea catalogare a identității religioase. La urma urmei, nu am spus că eram musulman. Eram pur și simplu creștin, chiar dacă un creștin atipic, care era dispus să spună că există un singur Dumnezeu, nu o dumnezeire trinitară, și care era dispus să afirme că Muhmamad era unul dintre profeții inspirați de singurul Dumnezeu. În cazul în care un musulman vroia să mă accepte ca fiind musulman era problema lui, eticheta lui de identitate religioasă. Oricum, nu era a mea. Am crezut că mi-am găsit calea în criza de identitate religioasă. Eram un creștin, care era dispus să spună confesiunea islamică de credință. După ce mi-am creat o explicație torturată, și analizând limba engleză în detaliu, alții s-ar fi putut agăța de orice etichetă doreau. Era eticheta lor, nu a mea.

Eram în martie 1993, când și eu și soția mea ne bucuram de o vacanță de cinci săptămâni în Orientul Mijlociu. Era, de asemenea, luna Ramadanului, când musulmanii postesc de la răsăritul până la apusul soarelui. Pentru că stăteam atât de des sau eram conduși prin împrejurimi de membrii familiei prietenilor noștri musulmani din State, eu și soția mea am hotărât să ținem post având ca motiv doar o curtoazie comună. În tot acest timp, am început, de asemenea, se efectuez cele cinci rugăciuni zilnice ale Islamului cu noii mei prieteni musulmani din Orientul Mijlociu. Până la urmă, nu era nimic în aceste rugăciuni cu care nu aș fi putut fi de acord.

Eram creștin, sau cel puțin așa spuneam. Până la urmă, eram născut într-o familie creștină, am primit o educație creștină, am participat la biserică și la școala de duminică de mic copil, am absolvit un seminar de prestigiu, și am fost hirotonit pastor pentru o denominație mare protestantă. Cu toate acestea, eram de asemenea, un creștin: care nu credea într-o Dumnezeuire triunică sau în divinitatea lui Isus, pacea fie asupra lui; care a știut destul de bine că Biblia a fost coruptă; care a spus mărturia de credință islamică analizând cu atenție cuvintele; care a postit în timpul Ramadanului; care spunea rugăciunile islamice de cinci ori pe zi; și care a fost profund impresionat de comportament exemplar la care a asistat în cadrul comunității musulmane, atât în America cât și în Orientul Mijlociu. (Timpul și spațiul nu-mi permit mie luxul de a

detalia toate exemplele de moralitate și etică pe care le-am întâlnit în Orientul Mijlociu.) Dacă aș fi fost întrebat dacă sunt musulman, aș fi făcut un monolog de cinci-minute detalind cele de mai sus, lăsând practic întrebarea fără răspuns. Jucam un joc intelectual de cuvinte, și îmi reușea destul de bine.

Era spre sfârșitul călătoriei noastre în Orientul Mijlociu. Eu și cu un prieten în vârstă, care nu vorbea deloc limba engleză, mergeam pe jos pe un drum șerpuit, mic, undeva în una dintre zonele defavorizate economice din Amman, Iordania. Cum ne plimbam noi, un bătrân ne-a abordat din direcția opusă, și ne-a spus, "Salam 'Alaykum", "pacea fie asupra voastră", dându-ne mâna. Eram doar trei persoane acolo. Eu nu vorbeam limba arabă, iar prietenul meu cât și străinul nu vorbeau limba engleză. Privind la mine, străinul, m-a întrebat, "Musulman?"

În acel moment, eram complet prins în capcană. Nu era nici un joc intelectual de cuvinte pentru a fi jucat, pentru că eu puteam comunica doar în limba engleză, iar ei puteau comunica doar în limba arabă. Nu era nici un traducător prezent pentru a mă salva din această situație, precum și pentru a-mi permite să mă ascund în spatele monologului meu în engleză pregătit cu grijă. Nu m-am putut preface că nu am înțeles întrebarea, pentru că a fost prea evident că am înțeles. Alegerile mele au fost brusc, imprevizibile, inexplicabile și reduse la două: Aș putea spune "n'am",

adică, "da", sau aş putea spune "La", adică, "nu". Alegerea era a mea, si nu aveam scăpare. Trebuia să aleg acum, a fost atât de simplu. Lauda lui Allah, i-am răspuns, "n'am".

Rostind un singur cuvânt, toate jocurile intelectuale de cuvinte erau acum în spatele meu. Odată cu ele și jocurile psihologice cu privire la identitatea mea religioasă au fost, de asemenea, în spatele meu. Nu eram un ciudat, un creștin atipic . Am fost un musulman. Laudă lui Allah, sotia mea în vârstă de 33 ani a devenit de asemenea musulmană în aceeași perioadă.

Nu la multe luni după întoarcerea noastră în America din Orientul Mijlociu, un vecin ne-a invitat la el acasă , spunând că dorește să vorbească cu noi despre convertirea noastră la Islam. El era un pastor metodist pensionar, cu care am avut mai multe conversații în trecut. Deși am vorbit ocazional superficial despre astfel de probleme, precum reconstituirea artificială a Bibliei din surse diverse, imediate, independente, nu am avut niciodată o conversație în profunzime despre religie. Știam doar că a dobândit o educație solidă la seminar și că a cântat în corul bisericii locale în fiecare duminică.

Reacția mea inițială a fost " acum începe". Însă este datoria unui musulman de a fi un vecin bun, și este datoria unui musulman să fie dispus să discute Islamul cu alte persoane. Ca atare, am acceptat invitația pentru seara următoare, petrecând o mare parte din starea de veghe din

următoarele 24 de ore, contemplând cum ar fi mai bine să-l abordez pe acest domn în subiectul de conversație solicitat. Timpul întâlnirii a sosit, și am plecat spre vecinul nostru. După câteva momente de discuții scurte, în cele din urmă m-a întrebat de ce am decis să devin musulman. Am așteptat această întrebare, având răspunsurile atent pregătite. "După cum știi din educația primită la seminar, erau o mulțime de considerente non-religioase care au dus la luarea deciziilor Consiliului de la Niceea". El imediat mă oprește cu o declarație simplă: "În cele din urmă nu ai putut suporta politeismul, nu-i așa?" El știa exact de ce am devenit musulman, și el era de acord cu decizia mea! Vârsta și locul său în viață, l-au făcut să devină "un creștin atipic". Cu voia lui Allah, el și-a terminat până acum călătoria de la cruce la semilună.

Există sacrificii pentru a fi musulman în America. De fapt, musulmanii din întreaga lume sunt supuși sacrificiilor. Totuși, aceste sacrificii sunt simțite mai acut în America, în special în rândul americanilor convertiți. O parte dintre aceste sacrificii sunt predictibile și includ modificarea hainelor, abținerea de la alcool, porc și încasarea dobânzii pe bani.

O parte din sacrificii sunt mai puțin prevăzute. Spre exemplu, o familie creștină, cu care eram prieteni apropiați, ne-au anunțat că ei nu se mai puteau asocia cu noi, deoarece aceștia nu se puteau asocia cu cineva "care nu îl consideră pe

Isus Hristos ca Mântuitorul lui personal". În plus, destul de puțini dintre colegii mei de serviciu și-au modificat modul de relaționare cu mine. Fie că a fost o coincidență sau nu, dar recomandările mele profesionale s-au diminuat, urmând o scădere de aproape 30% a veniturilor. Unele dintre aceste sacrificii mai puțin previzibile au fost greu de acceptat, deși sacrificiile sunt un preț mic pentru a plăti ceea ce am primit în schimb.

Pentru cei care intenționează să accepte Islamul și să se supună lui Allah — cel glorificat și prea înalt , pot întâmpina sacrificii pe drum. Multe din aceste sacrificii sunt prezise cu ușurință, în timp ce altele pot fi destul de surprinzătoare și neașteptate. Nu pot să neg existența acestor sacrificii, și nu intenționez să îndulcesc pastila pentru tine. Cu toate acestea, nu deveni prea tulburat de aceste sacrificii. În final, aceste sacrificii sunt mai puțin importante decât crezi în prezent. Cu voia lui Allah , veți găsi aceste sacrificii ca fiind o monedă foarte ieftină pentru a plăti pentru "bunurile" cumpărate.

VNIVERSITAS HARVARDIANA

CANTABRIGIAE IN REPUBLICA MASSACHVSETTENSIVM

PRAESES et Socii Collegii Harvardiani consentientibus
honorandis ac reverendis Inspectoribus in comitiis
sollemnibus

JERALD FREDERICK DIRKS
ad gradum Divinitatis Magistri cum laude

admiserunt eique dederunt et concesserunt omnia insignia
et iura quae ad hunc gradum spectant.

In cuius rei testimonium litteris Academiae sigillo munitis
die XIII Iunii anno Domini MDCCCCLXXIII Collegiique
Harvardiani CCCXXVIII auctoritate rite commissa nomina
subscripserunt.

Deus C. B. B.
PRAESES

F. Stoddard
DECANVS ORDINIS THEOLOGIAE

The United Methodist Church

License to Preach

This Certifies That Gerald Frederick Dinko,
 having been duly recommended by the Charge Conference of
Moundridge Charge and having
 been examined, as The Book of Discipline directs, by the Committee on the Ministry of
 the Salina District
 of the Kansas West Annual Conference of
 The United Methodist Church, is hereby authorized in accordance with the rules and regu-
 lations of The United Methodist Church to preach the gospel of Jesus Christ.

DATE September 19, 1969 C. W. Foylan, Jr. CHAIRMAN
Robert A. Jeffries SECRETARY

(Word Officers, Renewance Renewable)

Renewal of License

Date	Conference	District	Signature of Chairman, District Committee on the Ministry

MS. 100 THE UNITED METHODIST CHURCH, 1969

PRINTED IN U.S.A.

9- Martin John Mwaipopo Fost Arhiepiscop Luteran (Tanzania).

Era 23 decembrie 1986, la două zile după Crăciun, atunci când reprezentantul Episcopului Martin Ioan Mwaipopo, a anunțat la adunare că a părăsit creștinismul pentru Islam.

Congregația a paralizat de șoc la aflarea veștii, atât de mult încât, administratorul s-a ridicat de pe scaun, a închis ușa și ferestrele, declarând membrilor bisericii că mintea episcopului a devenit dezechilibrată, ajungând nebun. Cum putea să nu gândească așa, când doar cu câteva minute mai devreme, omul a scos instrumentele sale muzicale și a cântat atât de mișcător pentru membrii bisericii? Puțini știau că în interiorul inimii episcopului stătea o decizie care îi va șoca și că divertismentul a fost doar o petrecere de adio. Dar reacția congregației a fost la fel de șocantă! Ei au sunat la poliție să-l ridice pe "nebun". El a fost ținut în celulă până la miezul nopții când Șeicul Ahmed Sheikh, omul care l-a inițiat în Islam a venit să-l salveze. Acest incident a fost doar un început ușor în fața șocurilor ce aveau să urmeze.. Reporterul Al Qalam, Simphiwe Sesanti, a vorbit cu fostul arhiepiscop luteran, tanzanianul Martin Ioan Mwaipopo,

care după ce a îmbrățișat Islamul a ajuns să fie cunoscut sub numele de Al Hajj Abu Bakr Ioan Mwaipopo).

Meritul este al fratelui zimbabian, Sufyan Sabelo, provocând curiozitatea acestui scriitor, după ce a ascultat discursul lui Mwaipopo, la Centrul islamic Wyebank din Durban. Sufyan nu este senzațional, dar în noaptea aceea el trebuie să fi auzit ceva - încât să vorbescă întruna despre acest om! Cine nu ar fi interesat să asculte un arhiepiscop, care a obținut nu doar o diplomă de licență și de masterat, ci și un doctorat în Divinitate, care mai târziu a trecut Islam? Si din moment ce calificările străine contează atât de mult pentru tine, un om care a obținut o diplomă în Administrarea Bisericii din Anglia și gradele din urmă din Berlin, Germania! Un om, care, înainte de a deveni musulman, a fost secretarul general al Consiliului Mondial al Bisericilor pentru Africa de Est - acoperind Tanzania, Kenya, Uganda, Burundi, Etiopia și părți din Somalia. În Consiliul Bisericilor, el s-a înțeles foarte bine cu președintele actual al Comisiei Drepturilor Omului din Africa de Sud, cu Barney Pityana și cu președintele Comisiei, Adevăr și Reconciliere episcopul Desmond Tutu.

Este povestea unui om care s-a născut în urmă cu 61 ani, la 22 februarie, în Bukabo, o zonă la granițele cu Uganda. La doi ani, după nasterea sa, familia l-a botezat iar cinci ani mai târziu, îl privea cu mândrie fiind un băiat alter. Văzându-l asistând în ministrul bisericii, pregătind "trupul și

sângele" lui Hristos, familia Mwaipopos s-a umplut de mândrie, și a dat noi idei seniorului, idei cu privire la viitorul fiului său.

"Când eram la internatul școlii, tatăl meu mi-a scris, precizând că vrea să devin preot. În fiecare scrisoare mi-a scris acest lucru", își amintește Abu Bakr. Dar el a avut propriile sale idei despre viață, cum a fost aderarea în poliție. Dar, la 25 de ani, Mwaipopo s-a supus voinței tatălui său. Spre deosebire de Europa, unde copiii pot face, tot ce doresc după vârsta de 21 de ani, în Africa, copiii sunt învățați să onoreze voința părintelui lor , mai presus de cele personale.

"Fiule, înainte să închid ochii (să mor), aș fi bucuros dacă ai să devii preot", acesta este modul în care tatăl i-a spus fiului, și acesta este modul în care fiul a fost mișcat, o mișcare care l-a făcut să meargă să Anglia în 1964 , pentru a obține o diplomă în Administrarea Bisericii, iar un an mai târziu în Germania pentru o diploma de licență. La întoarcere, un an mai târziu, el a devenit episcop.

Mai târziu, s-a întors să facă masteratul. "În tot acest timp, am făcut lucrurile, fără să le chestionez. Abia atunci când am început doctoratul, am început să pun sub semnul întrebării lucrurile." Am început să mă întreb ... există creștinism, islam, iudaism budism, fiecare religie diferită pretinzând că este adevărata religie. Care este adevărul? Vroiam adevărul ", spune Mwaipopo. Așadar, și-a început

căutarea, până când l-a redus la 4 religii " majore ".Și-a făcut rost singur de un Coran și ghiciți ce ?

Când am deschis Coranul, primele versete peste care am dat au fost:

"1. Spune: "El este Allah, Cel Unic!~ Allah-us-Samad!~ El nu zămislește și nu este născut~și El nu are pe nimeni egal!" (Coran 112) își amintește el. Acesta a fost momentul când semințele Islamului, necunoscute pentru el, au fost semănate. Apoi a descoperit că Coranul este singura carte care nu a fost modificată de ființa umană de la revelația ei. "Și în încheierea tezei de doctorat am spus asta. Nu-mi păsa dacă avea să-mi dea doctoratul sau nu - acesta era adevărul, și eram în căutarea pentru adevăr."

În timp ce eram în această stare de spirit și-a chemat "iubitul" său profesor, Van Burger.

"Am închis ușa, l-am privit în ochi și l-am întrebat" dintre toate religiile din lume, care este adevărata religie ? ", " Islamul ". A răspuns.

"De ce nu ești musulman atunci?" L-am întrebat din nou.

El mi-a spus: " În primul rând, urăsc arabii, și în al doilea rând, tu nu vezi tot luxul pe care îl am ? Crezi că aş renunța la el pentru Islam? ". Când am analizat răspunsul lui, m-am gândit și la situația mea, ", își amintește Mwaipopo. Misiunea lui, mașinile sale - toate acestea au

apărut în imaginația lui. Nu, el nu putea îmbrățișa Islamul
□i timp de un an, și-a pus în minte asta. Dar apoi a fost
bântuit de vise, versete din Coran continuau să apară,
oameni îmbrăcați în alb continuau să vină , mai ales în zilele
de vineri", până când el nu a mai putut suporta.

De aceea, pe 22 decembrie, a îmbrățișat oficial
Islamul. Aceste vise care l-au ghidat - nu au fost din cauza
naturii "superstițioase" africane? "Nu, nu cred că toate visele
sunt rele . Sunt vise care te pot ghida în direcția cea bună și
sunt altele care nu, iar acestea sunt cele care m-au ghidat în
direcția corectă, către Islam", ne spune el..

Prin urmare, Biserica i-a luat casa și mașina. Soția
lui nu a putut suporta și-a împachetat hainele, a luat copiii și
a plecat, în ciuda afirmațiilor lui Mwaipopo că ea nu era
obligată să devină musulmană. Când a mers la părinții săi,
ei de asemenea, au auzit povestea. "Tatăl meu mi-a spus să
renunț la Islam și mama mi-a spus că " vrea să audă nici o
prostie de la mine ", își amintește Mwaipopo. Era pe cont
propriu! Întrebat ce simte acum față de părinții săi., el spune
că i-a iertat , de fapt, a găsit timp să se împace cu tatăl său
înainte de a plecat pe lumea de dincolo.

"Ei erau oameni în vârstă care nu aveau habar. Nu
au putut citi nici măcar Biblia. ... tot ce știau era ce ce au
auzit de la preot", afirmă el. După ce a cerut să rămână
pentru o noapte, a doua zi, el și-a început călătoria spre locul
în care familia sa a venit inițial din Kyela, în apropierea

frontierelor dintre Tanzania și Malawi. Părinții lui s-au stabilit în Kilosa, Morogoro. În timpul călătoriei sale, el a fost blocat în Busale, la o familie care se ocupa de vânzarea de bere preparată acasă. Acolo și-a întâlnit viitoarea soție, o călugăriță catolică, cu numele de sora Gertrude Kibweya, acum cunoscută sub numele de Sora Zainab. A călătorit cu ea la Kyela, acolo unde persoana care i-a găzduit i-a spus că ar putea găsi alți musulmani. Dar înainte de asta, în dimineața acelei zile a făcut chemarea la rugăciune (azaan), ceea ce a determinat sătenii să iasă și să întrebe de ce gazda lui ținea un om "nebun". Călugărița le-a explicat că nu eram nebun, ci musulman", spune el. Acesta a fost aceeași călugăriță care mai târziu l-a ajutat pe Mwaipopo să plătească taxele medicale de la Spitalul Misiunii Anglicane, când i-a fost teribil de rău, datorită conversației pe care el a avut-o cu ea.

Povestea spune că el a întrebat-o de ce purta un rozariu, la care ea a răspuns pentru că Hristos a fost spânzurat pe ea. "Dar, să zicem, că cineva ți-a ucis tatăl cu un pistol, ai mai purta o armă în la piept ?" Mmmhhh. Aceasta i-a restabilit gândirea călugăriței, mintea ei fiind "provocată", iar când fostul episcop i-a propus căsătorie mai târziu, răspunsul ei a fost "da". S-au căsătorit în secret iar patru săptămâni mai târziu, ea a trimis o scrisoare autorităților informându-i de demisia ei. Când bătrânul care i-a oferit adăpost, (unchiul călugăriței) a auzit despre căsătorie, când au ajuns la casa lui, au fost sfătuiți să

părăsească casa, pentru că "omul își încarcă arma", iar tatăl călugăriței erat înfuriat și , "sălbatic ca un leu".

Din conacul de episcop, Mwaipopo a ajuns să locuiască într-o casă construită din lut, chiar de el. Pentru a-și asigura traiul el a încep să taie lemne și să are terenurilor unor oameni. Atunci când are timp liber, predică Islamul în public. Acest lucru a condus la o serie de arestări pe termen scurt pentru predicarea unei blasfemii împotriva creștinismului.

În timp ce era la Hajj în 1988, tragedia l-a lovit. Casa lui a fost bombardată și în consecință, cei trei copii ai lui au fost uciși. "Un episcop, a cărui mamă avea același tată cu cel al mamei mele, a fost implicat în complot", își amintește Mwaipopo. El spune că în loc să fie demoralizat, el a reacționat invers, pe măsură ce numărul de persoane care îmbrățișează Islamul crește, inclusiv socrul lui se convertise.

El spune că în ziua în care a fost eliberat, poliția a venit să-l aresteze din nou. Și ghici ce? "Femeile au spus nu. Ele au spus că se vor opune fizic arestării împotriva poliției.! Acestea au fost femeile care m-au ajutat și pe mine să trec frontiera neobservat. Ele m-au îmbrăcat în haine femeiești!", spune Mwaipopo. și acesta este unul dintre motivele care îl fac să admire femeile.

"Femeilor trebuie să li se acorde un loc înalt, trebuie să primească o bună educație în Islam Altfel cum ar intelege ea de ce bărbații se căsătoresc cu mai multe femei ... Soția mea Zainab, a fost cea care a propus să mă căsătoresc cu a doua soție, Shela , (prietena ei), atunci când ea a trebuit să plece în străinătate pentru studii islamice ", spune episcopul.

Pentru musulmani, mesajul lui Al Hajj Abu Bakr Mwaipopo este, "Există un război împotriva IslamuluiChiar acum, musulmanii sunt făcuți să se simtă rușinați fiind considerați fundamentalști. Musulmanii trebuie să oprească tendințele lor individualiste. Ei trebuie să gândească colectiv.

Sursa: <http://mandla.co.za/al-qalam/sept97/bishop.htm>

10- George Anthony, fost preot Catolic. (Sri Lanka)

Dr. Antoniu era preot catolic în Sri Lanka. Povestea lui de devenire a unui adevărat credincios și de adoptare a numelui Adulrahman este destul de interesantă. Fiind preot creștin era foarte versat în învățăturile Bibliei. El citează Biblia frecvent când stă să povestească călătoria sa la Islam. În timp ce citea Biblia a găsit multe contradicții în ea. El citează din Biblie în limba sinhaleză subliniind ambiguitatea.

" El îl citează pe Esaia 9:12 care spune așa " Și dacă o dai cuiva care nu știe carte și-i zici: "Citește!", el îți va răspunde: "Nu știi carte!" Acest verset este o profeție despre profetul Mohammed (saw), deoarece Mohammad a fost un profet incult iar atunci când el a fost rugat de către îngerul Gabriel să citească prima revelație divină asupra sa, el a spus , "eu nu știu să citesc" .Contrar, credința creștină spune că Isus este Dumnezeu, însă versetul 2 din Faptele Apostolilor din Sfânta Scriptură îl consideră pe Isus ca fiind doar un om. "Isus din Nazaret, uns al Lui Dumnezeu, cu Duhul Sfânt și cu putere de la Acesta care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El."

Creștinismul și celelalte religii, nu definesc instituția profeției după el. Nici Bhudda nu spune nimic despre ceilalți profeți. Contrar acestui fapt, este obligatoriu în Islam să

crezi în toți profeții și să îi respecti. Potrivit lui Abdulrahman, această credință este destul de convingătoare și atrăgătoare pentru fiecare. Abdulrahman spune că nu există nici un motiv pentru restricția preoților romano-catolici de a nu se poată căsători, pe când preoții altor secte ale creștinismului se pot căsători. Abdulrahman a meditat asupra multor confuzii ale credinței creștine. Între timp, el a primit o casetă audio a unui preot creștin convertit din Sri Lanka pe nume Shareef D Alwis. Casetele lui Ahmad Deedat, de asemenea, l-au atras. Eforturile sale continue pentru a găsi adevărul în cele din urmă a dus la revenirea la Islam.

Abdulrahman, provine din satul Rathnapura din Sri Lanka. El lucra ca preot în biserica Katumayaka. El deține zece ani de formare ca preot. A scris scrisori către mama sa de introducere a Islamului. După luni de studii a urmat calea fiului ei și a îmbrățișat Islamul. Unica soră a lui Abdurahman lucrează în Grecia. Ea și tatăl său au rămas creștini. Abdurahman a renunțat la cariera sa de preot extrem de respectat de dragul adevărului. El a sacrificat toate câștigurile materiale pentru triumful spiritual. Lucrează acum în Comitetul pentru Prezentarea Islamului din Kuwait.

11-Arhiiepiscopul Viacheslav.Polosin. (Rusia)

Viaceslav Sergheevici Polosin s-a născut în 1956. În 1979 a absolvit Facultatea de Filosofie din MGU iar în 1984 de la Seminarul Ecleziastic Moscova. El a fost hirotonit preot și a slujit în parohii, în diaceze din Asia Centrală și din Kaluga RPTs. În 1990 a fost ridicat la rangul de protopop. În același an a fost ales deputat al poporului RSFSR din regiunea Kaluga și a condus comisia Sovietului Suprem cu privire la libertatea de conștiință. În timp ce lucra în Sovietul Suprem, a absolvit Academia Diplomatică a Ministerului Afacerilor Externe și a realizat teza cu titlul: "Biserica Ortodoxă Rusă și de stat în URSS, 1971-1991". Din 1993 el a fost angajat al personalului Dumei de Stat pentru relațiile cu asociațiile obștești și organizațiile religioase. A fost membru al Mișcării Creștin-Democrate rusești și membru al Consiliului organizațiilor creștine. În 1991 a părăsit eparhia Kaluga și din anul 1995 nu a mai oficiat în liturghii. În interviul său pentru revista Musulmană, s-a denumit oficial musulman: "Consider că Coranul este revelația finală pe acest pământ, trimisă Profetului Muhammed. Nu există alt Dumnezeu, în afară de Allah, iar Muhammed este trimisul lui ".Viaceslav Polosin este autorul a numeroase lucrări științifice pe teme istorice, politice, religioase și filozofice. În luna februarie a realizat o altă dizertație cu titlul: "Dialectica de mit și crearea miturilor politice." Ideile sale filozofice de bază sunt prezentate în cartea sa "Mit, Religie, și Stat" (Moscova, 1999).

Într-un interviu pentru revista "Musulmană," Viaceslav Polosin a declarat că Islamul nu este un vlăstar al creștinismului, ci o mare reformă a monoteism avraamic. Avraam a crezut în Dumnezeu, fiind primul om care a exprimat acest lucru public. El și-a anunțat credința și a confirmat-o succesorilor săi, devenind "tatăl" tuturor credincioșilor. Ulterior această tradiție a suferit abateri. Este cunoscut faptul că toți profeții - întâmplător, mulți dintre ei sunt numiți "salvatori" - au criticat oamenii pentru abaterea lor la păgânism. și cel mai mare profet, Isus, a criticat, de asemenea, păgânismul oamenilor. Mai mult decât atât, el a vorbit chiar de el însuși ca o pildă trimisă de Dumnezeu cu o misiune specială. Înainte de el oamenii spuneau: "Proorocii sunt păcătoși ca și noi." Dar Dumnezeu a trimis un înger fără de păcat - în Biblie îngerii sunt numiți "fii ai lui Dumnezeu" (Iov 38.7) - care într-adevăr a fost un profet pur dar nu a fost ascultat. Ei au dorit să-l distrugă. El a criticat deficiențele dominante ale timpului și a răspândit Vestea cea Bună a lui Dumnezeu dincolo de granițele unui singur popor, pentru toți oamenii, aceasta a fost marea reformă a iudaismului. Islamul este a doua reformă, curățarea creștinismul de secolele al șaselea și al șaptelea de adăugiri păgâne, care a fost format în perioada acceptării obligatorii și oficiale de către mase..

Ceea ce este atractiv la Islam este pur și simplu monoteismul în forma sa pură, în scopul de a nu gândi la Dumnezeu într-un mod nevrednic. Îmi place atunci când nu

există contradicții și când există coerență logică. Coranul spune pur și simplu că adevărul nu este contradictoriu. Este doctrina lui Dumnezeu , Creatorul, Cel Atotputernic, Milostiv și totul trebuie să fie în acord cu asta. Dacă ceva contrazice acest lucru, asta înseamnă că trebuie să fie eliminat.

Sursa

<http://www.stetson.edu/~psteeves/relnews/9906a.html#3>

12- Abdullah M. al-Faruque înainte Kenneth L. Jenkins , fost pastor al Bisericii Penticostale. (SUA)

Ca fost pastor al bisericii creștine, era datoria mea să-i ajut pe cei care continuau să fie în întuneric. După adoptarea Islamului, am simțit o nevoie stringentă de a-i ajuta pe cei care încă nu au fost binecuvântați cu lumina Islamului.

Îi mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu, Allah, pentru că a avut milă de mine, ajungând să cunosc frumusețea islamului predat de către Profetul Muhammad și companiile săi. Numai prin mila lui Allah, vom primi adevărata orientare și forță de a urma calea cea dreaptă, ceea ce va conduce la succes în această viață cât și în cea de Apoi.

Lăudat fie Allah, pentru bunătatea arătată de către Șeicul 'Abdullah bin 'Abdul-'Azeez bin Baz (Regatul Arabiei Saudite) odată cu îmbrățișarea Islamului. Prețuiesc și voi transmite mai departe cunoștințele dobândite de la fiecare întâlnire cu el. Există însă și mulți alții care m-au ajutat prin susținere și informații. Suficient este să spun că îi mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu, Allah, pentru fiecare frate și soră care a jucat un rol în creșterea și dezvoltarea mea ca musulman.

Mă rog că această scurtă lucrarea să fie benefică pentru toți. Sper, creștinii să găsească în ea speranță pentru condițiile aflate în derivă care predomină cea mai mare parte a creștinătății. Răspunsurile la problemele creștinilor nu vor fi găsite la ei înșiși, pentru că ei sunt, în cele mai multe cazuri, rădăcina propriilor probleme. Mai degrabă, Islamul este soluția la problemele care afectează lumea creștină precum și la problemele cu care se confruntă așa-numita lume religioasă ca un întreg. Fie ca Allah să ne călăuzească pe noi toți și să ne răsplătească în conformitate cu cele mai bune fapte și intenții ale noastre.

De mic copil am fost crescut cu o teamă profundă de Dumnezeu. Fiind inițial crescut de o bunică creștină penticostală fundamentalistă, biserica a devenit parte integrantă din viața mea la o vârstă foarte fragedă. Când am împlinit vârsta de șase ani, știam foarte bine răsplățile care mă așteaptă în paradis pentru că sunt un băiețel bun și pedeapsa care -i așteaptă în iad pe băieți mici, care sunt obraznici. Am fost învățat de către bunica mea că toți mincinoșii au fost sortiți să intre în focul iadului, în cazul acelar arde pe veci acolo.

Mama mea avea deși avea două locuri de muncă cu normă întreagă, a continuat să-mi amintească de învățăturile pe care mi le-a dat mama ei. În fiecare duminică mergeam la biserică, îmbrăcat cu cele mai bune haine. Bunicul meu era mijlocul nostru de transport. Prezența la biserică dura

câteva ore. Ne aducea la aproximativ unsprezece dimineața și nu plecam până la trei după-amiază. Bunicul nostru nu mergea la biserică deși vedea că familia mea obișnuia asta în fiecare duminică. La un moment dat, el a suferit un accident vascular cerebral, care l-a lăsat parțial paralizat, și ca rezultat, nu am mai putut să merg la biserică în mod regulat. Această perioadă a fost una dintre cele mai cruciale etape din dezvoltarea mea.

Reprofilarea

Într-un fel, m-am simțit ușurat că nu mai puteam să merg la biserică, dar parcă simțeam nevoia de a merge pe cont propriu acum și apoi. La vârsta de șaisprezece ani am început participarea la biserică unui prieten al cărui tată era pastor. Era în clădirea unui mic magazin. Eram doar eu, prietenul meu și câțiva alăturați ca membri. Acest lucru a continuat pentru doar câteva luni înainte ca Biserica să fie închisă. După absolvirea liceului și intrarea la facultate, am redescoperit angajamentul meu religios și am devenit complet scufundat în învățăturile pentecostale. Am fost botezat și a "umplut cu Duhul Sfânt," precum era numită această experiență pe atunci. Ca student la facultate, am devenit repede mândria bisericii. Toată lumea avea mari speranțe pentru mine, și eram fericit încă o dată să fiu "pe drumul spre mântuire".

Mergeam la biserică de fiecare dată când se deschideau ușile sale. La un moment am studiat Biblia zile

și săptămâni la rândul. Am participat la cursuri oferite de învățații creștini dela acea vreme, și am recunoscut chemarea mea la minister la vârsta de 20 de ani. Am început să predic, devenind cunoscut foarte repede. Eram extrem de dogmatic și credeam că nimeni nu putea primi mântuirea, cu excepția celor care au fost din grupul meu la biserica. Am condamnat categoric pe toți cei care nu veneau să-L cunoască pe Dumnezeu în modul în care eu l-am cunoscut. Am fost învățat că Isus Hristos (pacea fie asupra lui) și Dumnezeu Atotputernicul erau unul și același lucru. Am fost învățat că biserica noastră nu crede în trinitate dar că Isus (pacea fie asupra lui) a fost într-adevăr tatăl, fiul și Duhul Sfânt. Am încercat să mă fac înțeleș altora, chiar dacă trebuie să recunosc că nici eu nu înțeșesem foarte bine. Însă acesta era singura doctrină care avea sens pentru mine. Am admirat portul sfânt al femeii și comportamentul pios al bărbaților. M-am bucurat să practic o doctrină în care femeile erau obligate să se îmbrace în haine care să le acoper complet, fără machiaj pe față, și care se prezentau ca ambasadoare ale lui Hristos. Am fost convins, dincolo de o umbră de îndoială, că în cele din urmă am gășit calea adevărată a beatitudinii veșnice. Aș fi dezbătut cu oricine de la o biserica diferită, cu convingeri diferite și i-aș fi adus la tăcere cu cunoștințele mele din Biblie. Am memorat sute de pasaje biblice iar acest lucru a devenit o marca a predicii mele.. Cu toate acestea, chiar dacă m-am simțit sigur de a fi pe drumul cel bun, o parte din mine încă cerceta. Simțeam că există un adevăr mult mai mare de atins.

Meditam în timp ce eram singur și mă rugam lui Dumnezeu să mă conducă la religia corectă și să mă ierțe dacă ceea ce am făcut a fost greșit. Niciodată nu am avut vreun contact cu un musulman. Singurii oameni care știam că revendică Islamul ca religie au fost urmașii lui Elijah Muhammad, cunoscuți de mulți sub numele de musulmanii "negri" sau "Națiunea pierdută- regăsită." Acesta a fost perioada în ultima etază a anilor șaptezeci când pastorul Louis Farrakhan a început reconstruirea a ceea ce a fost numit "Națiunea Islamică." M-am dus să-l ascult pe pastorul Farrakhan vorbind la invitația unui coleg și am găsit această experiență ca fiind una care mi-a schimbat dramatic viața. N-am mai auzit niciodată în viața mea un om negru vorbind în modul în care el a făcut-o. Imediat am vrut să aranjez o întâlnire cu el pentru a încerca să-l convertesc la religia mea. Mi-a plăcut evangheliza, în speranța de a găsi sufletele pierdute pentru a le salva de la focul iadului - indiferent de cine erau.

După absolvirea facultății am început să lucrez cu normă întreagă. În timp ce atingeam apogeul în Minister, adepții lui Elijah Muhammad au devenit mai vizibili și am apreciat eforturile lor în încercarea de a scăpa comunitatea neagră de relele care o distrugau din interior. Am început să-i sprijin, în sensul că le cumpăram cărțile și chiar mă întâlneam cu ei pentru dialog. Am participat la cercurile lor de studiu pentru a afla exact ceea ce cred ei. Oricât de sinceri îi știam pe mulți dintre ei, nu puteam accepta ideea că

Dumnezeu este un om negru. Am dezaprobat utilizarea Bibliei pentru a sprijini poziția lor în anumite probleme. Era o carte pe care o știam foarte bine, și eram foarte deranjat de interpretare greșită făcută de aceștia. Participasem la școli locale de studiu al bibliei devenind destul de învățat în diferite domenii de studiu biblic. După aproximativ șase ani m-am mutat în Texas și am devenit afiliat la două biserici. Prima biserică era condusă de un pastor tânăr, lipsit de experiență și nu foarte învățat. Cunoștințele mele despre Scripturilor crestine au devenit în acest timp ceva anormal. Eram obsedat de învățăturile biblice. Am început să privesc mai adânc în Scripturi și mi-am dat seama că știam mai multe decât prezentul lider. Dar din respect, am părăsit acea biserică și m-am alăturat unei biserici dintr-un oraș diferit, unde am simțit că aș putea afla mai multe. Pastorul acestei biserici era foarte științific. Era un profesor excelent dar avea unele idei în afara normelor Bisericii noastre. Avea oarecum viziuni liberale dar încă îmi făcea plăcere în doctrinarea lui. Când aveam să învăț cea mai valoroasă lecție din viața mea creștină, și anume, că nu "tot ce strălucește este aur." În ciuda aspectul său exterior, avea locurile pe care nu am crezut că ar fi fost posibile în biserică. Aceste rele m-au făcut să reflectez profund, și am început să chestionez învățăturile cărora eram atât de dedicat.

Bine ați venit în Lumea reală a Bisericii

Aveam să descopăr curând că exista răspândită o mare gelozie în ierarhia ministerială. Lucrurile se schimbaseră de felul în care am fost obișnuiți. Femeile purtau acum, haine pe care le percepeam ca fiind rușinoase. Oameni se îmbrăcau cu scopul de a atrage pe ceilalți, de obicei, sexul opus. Tocmai descoperisem partea uriasă pe care o jucau banii și lăcomia în funcționarea activităților bisericii. Existau multe biserici mici care se întreceau în a organiza întâlniri pentru a ajuta la strângerea de fonduri pentru ele. Mi s-a spus că dacă o biserică nu avea un anumit număr de membri, atunci nu aveam de ce să-mi pierd timpul predicând acolo pentru că nu aş fi primit compensații financiare mari. Am explicat că nu mă aflu acolo pentru bani ci pentru a predica, chiar dacă exista doar un singur membru prezent ... și aş fi făcut-o gratuit! Acest lucru a cauzat o perturbare. Am început să pun sub semnul întrebării cei pe care îi percepeam ca fiind înțelepți, doar pentru a afla că de fapt ei jucau într-un spectacol. Am învățat că banii, puterea și poziția erau mai importante decât predicarea adevărului despre Biblie. Ca un student al Bibliei, am știut foarte bine că existau greșeli, contradicții și invenții. M-am gândit că oamenii ar trebui să fie expuși adevărului despre Biblie. Ideea de a expune oamenilor astfel de aspecte ale Bibliei, era un gând atribuit Satanei. Cu toate acestea, am început să adresez în mod public întrebările mele profesorilor în timpul orelor de Biblie, întrebări pe care nici unul dintre ei ar fi

putut răspunde. Nici măcar unul nu a putut explica modul în care Isus a fost presupus ca fiind Dumnezeu , și cum în același timp, el era și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt , unit într-un întreg și totuși nefiind în același timp o parte a trinității. Mulți predicatori a trebuit să admită în cele din urmă că nu au înțeles, doar că pur și simplu trebuie să creadă acest adevăr.

Cazuri de adulter și desfrânare rămâneau nepedepsite. Unii predicatori erau dependenți de droguri, distrugându-și viețile lor și ale familiilor. Liderii unor biserici au fost descoperiți ca fiind homosexuali. Au existat pastori chiar vinovați de adulter comis cu tinere fiice ale altor membri ai Bisericii. Toate acestea împreună cu eșecul de a primi răspunsuri la ceea ce am crezut că au fost întrebări pertinente, au fost suficiente pentru a mă determina să caut o schimbare. Această schimbare a venit când am acceptat un loc de muncă în Regatul Arabiei Saudite.

Un nou început

Nu la mult timp după sosirea în Arabia Saudită, am văzut imediat o diferență în stilul de viață al oamenilor musulmani. Erau diferiți de adepții lui Elijah Muhammad și pastorul Louis Farrakhan, în sensul că aceștia erau de toate naționalitățile, culorile și limbile. Imediat mi-am exprimat dorința de a afla mai multe despre această ramură religioasă. Am fost uimit de viața Profetul Muhammad și am vrut să aflui mai multe. Am solicitat cărți de la unul dintre frații mai

activi în chemarea oamenilor la Islam. Mi s-au furnizat toate cărțile pe care puteam să mi le doresc. Le-am citit pe fiecare în parte. Mi s-a dat apoi Sfântul Coran, pe care l-am citit complet de mai multe ori în patru luni. Am pus întrebare după întrebare și am primit răspunsuri satisfăcătoare. Ceea ce m-a uimit a fost că frații nu au fost dornici să mă impresioneze cu cunoștințele lor. Dacă un frate nu știa cum să răspundă la o întrebare, el îmi spunea pur și simplu că nu știe și că trebuie să verifice cu cineva care știe. A doua zi el îmi aducea întotdeauna răspunsul. Am observat cum smerenia juca un rol important în viața acestor oameni misterioși din Orientul Mijlociu.

Am fost uimit să vad femeile că se acoperă de la față până la picioare. Nu am văzut nici o ierarhie religioasă. Nimeni nu putea concura pentru orice poziție religioasă. Toate aceste lucruri mi s-au parut minunate, dar cum putea abandona o învățătură care a urmat-o din copilărie? Și cum rămânea cu Biblia? Am știut că există ceva adevăr în ea chiar chiar dacă aceasta a fost schimbat[și revizuită de nenumărate ori. Apoi am primit o casetă video cu o dezbatere între Șeicul Ahmed Deedat și reverendul Jimmy Swaggart. După ce am vizionat această dezbatere, imediat am devenit Musulman.

Am recunoscut în mod oficial convertirea la Islam. Acolo am primit sfaturi bune despre pregătirea mea pentru drumul lung care mă aștepta. A fost cu adevărat o naștere

din întuneric la lumină. Mă întrebam ce ar fi spus colegii mei de la Biserică dacă ar auzi că am îmbrățișat Islamul. Nu a trecut mult timp până să aflu. M-am întors în Statele Unite în vacanță și am fost aspru criticat pentru "lipsa mea de credință". Mi s-au pus multe etichete - de la renegat, la nemernic. Oamenilor li s-au spus de către așa-numiții lideri ai bisericii, să nu mă amintească nici măcar în rugăciune. Oricât de ciudat ar părea, nu am fost deranjat câtuși de puțin. Am fost atât de fericit că Atotputernicul Dumnezeu, Allah, a ales să mă ghideze , așa încât nimic altceva nu a mai contat.

Acum am vrut doar să devin un musulman practicant, ca și atunci când am fost creștin. Aceasta a însemnat desigur, studiu. Am realizat că o persoană se poate dezvolta cât de mult dorește în Islam. Nu există nici un monopol pe cunoștințe - este gratuit pentru toți cei care doresc să beneficieze de oportunități de învățare. Am primit în dar un set de Saheeh de la profesorul meu de Coran. Mi-am dat seama apoi de necesitatea de a învăța despre viață, spusele și practicile Profetului Muhammad. Am citit și studiat cât mai multe dintre colecțiile de hadith disponibile în limba engleză. Mi-am dat seama că, cunoștințele mele de Biblie vor fi un instrument destul de util în relațiile cu creștinii. Viata pentru mine a luat un sens cu totul nou. Una dintre cele mai profunde modificări de atitudine a fost ideea că această viață teste de fapt pregătirea pentru viață viitoare. A fost, de asemenea, o nouă experiență să aflu că noi suntem răsplătiți chiar și pentru intențiile noastre. Dacă

intenționezi să faci bine, vei fi răsplătit. Totul destul de diferit față de biserică. Atitudinea bisericii susținea că, "calea spre iad este pavată cu intenții bune." Nu exista o altă cale de câștig. Dacă ai păcătuit, atunci trebuia să-ți mărturisești greșeala la pastor, mai ales dacă păcatul era unul mare, cum ar fi adulterul. Erai judecat strict după faptele tale.

Prezentul și viitorul

După un interviu pentru ziarul Al-Madinah, am fost întrebat despre mine, activitățile mele prezente și planurile de viitor. În prezent, scopul meu este să învăț limba arabă și să-mi continui studiul pentru a obține o mai mare cunoaștere despre Islam. Sunt în prezent implicat în domeniul da'wah , unde sunt chemat să țin prelegeri non-musulmanilor care provin din medii creștine. Dacă Allah, cel Atotputernic, îmi va permite, sper să scriu mai multe pe această temă de religie comparată.

Este datoria musulmanilor din întreaga lume să răspândească cunoștințele despre Islam. Ca om care și-a petrecut mult timp ca profesor de Biblie, mă simt dator să educ oamenii despre erorile, contradicțiile și poveștile fabricate dintr-o carte crezută de milioane de oameni. Una dintre bucuriile mele este că știu că nu trebuie să mă cert cu creștinii, pentru că am fost un profesor care a predat cele mai multe dintre tehnicile de dispută folosite de ei. De asemenea, am învățat cum să argumentez utilizarea Bibliei în apărarea

creștinismului. Și în același timp cunosc toate contra argumentele pentru fiecare argument pe care noi, ca pastori, ne-au fost interzise de liderii noștri să le discutăm sau divulgăm.

Mă rog că Allah ne va ierta ignoranța noastră și ne va călăuzi pe calea care să ducă la Paradis. Toate lauda se datorează lui Allah. Fie a pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ultimului mesager, Profetul Muhammad, familia lui, tovarășii săi, și a celor care urmează adevărata cale.

Preoți care au îmbrățișat Islamul

In numele lui Allah, cel Milostiv, Îndurător

".. Vei găsi că iudeii și cei care [li] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndarjiti în dușmania lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: "Noi suntem creștini" . Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugari și pentru că ei nu se fălesc. De vor auzi ce i s-a dezvăluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la aflarea Adevărului și vor zice ei: "Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie în legătură cu adevărul Coranului !Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și de ce să nu dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici?"

[Nobilul Coran , Sûrah Al-Mâ'idah 5:82-84]

Pentru mai multe povești despre preoți, vicari și predicatori care au îmbrățișat Islamul,

vizitati aceste siteuri:

<http://www.islamhouse.com>

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.islamland.org

<http://www.islamtomorrow.com>

<http://thetruereligion.org>

<http://islamway.com>